П'ЯТНИЦЯ, 23 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ ■ № 114 (3864)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Коаліція є. Перемога буде!

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 22 червня

Лідерка БЮТ Юлія Тимошенко з парламентської трибуни урочисто заявила про те, що їй випала висока честь оголосити новину, на яку так довго і терпляче чекав український виборець: коаліцію у складі БЮТ, «Нашої України» і СПУ створено.

Провівши аналогію з початком визволення України від німецько-фашистських загарбників, Юлія Володимирівна наголосила, що віднині її політичні однодумці починають боротьбу за демократичну, очищену від бруду корупції Україну. І ця боротьба має завершитися так само народною перемогою.

Заяву про створення «помаранчевої» коаліції було зроблено приблизно об 11.47, одразу після 30-хвилинної перерви у засіданні, оголошеної на вимогу фракцій БЮТ і СПУ. За словами представника бютівців Олександра Турчинова, цей час був потрібен для того, щоб дозбирати підписи депутатів під документом про коаліцію. На що їхні опоненти — регіонали і комуністи — не дуже погоджувалися: вимагали або негайного оприлюднення рішення про створення коаліції, як то кажуть, не відходячи від каси, або негайного формування керівництва парламенту. Щоправда, уже потім, після оголошення рішення про створення коаліції, ті самі регіонали і комуністи застерігали від поспіху у зборі підписів під головним документом коаліції, мовляв, як зауважив з трибуни представник Партії регіонів Олександр Єфремов, вони можуть бути підроблені, а це дасть підстави главі держави в будь-який момент поставити питання про нелегітимність парламенту. У відповідь Юлія Тимошенко запевнила, що підписи зібрано відповідно до закону, необхідні документи оформлено, і тут сумнівів бути не може.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КОСАРЕВА (УНІАН).

Газовий бунт триває

З 1 липня ціни на природний газ для населення зростуть ще на 85 відсотків. Відповідну постанову Національної комісії регулювання електроенергетики (НКРЕ) вже зареєстровано в Мін'юсті. Відпускна ціна на газ для абонентів, що мають лічильники, зросте з 220 грн. до 407 грн. за 1 тис. куб. м, що не мають приладів обліку — з 240 грн. до 444 грн. за 1 тис. куб. м. Нагадаємо, що ціни на природний газ для населення залишалися незмінними протягом семи років — з квітня 1999 року по квітень 2006. Ціни на цей вид енергоносія для населення з 1 травня цього року вже зросли на 25 відсотків. Однак НКРЕ вважає, що підвищення тарифів дасть змогу істотно наблизити ціни до економічно обгрунтованого рівня й істотно знизити споживання газу населенням.

(Закінчення на 4-й стор.).

На знімку: мітинг проти підвищення цін у Хмельницькому.

Фото Ірини КОЗАК.

Щоб пам'ятали...

Учора Україна відзначала День скорботи і пам'яті жертв Великої Вітчизняної війни, що забрала життя 8,5 млн. українців.

У парку Слави в Києві відбулася акція Всеукраїнської громадської організації «Загальновійськовий союз України» під девізом «Героїзм. Патріотизм. Державність». А між Москвою, Києвом, Мінськом і Астаною було встановлено телеміст «Пам'ять без кордонів». Одночасно в кращих музичних залах була виконана Сьома (Ленінградська) симфонія Д. Шостаковича.

(Закінчення на 4-й стор.)

Ветерани стануть безпритульними?

Більш як 50 осіб, у тому числі й ветеранів, що проживають у селі Ясногородці Макарівського району Київської області, незаконно виселяють із власних домівок.

Про це заявив учора на прес-конференції адвокат постраждалих Олег Мусієнко. Він також зазначив, що ТОВ «Емос» незаконно заволоділо санаторно-оздоровчим комплексом «Лісова казка» та землею рекреаційного призначення площею 17,5 га. Наявність у скривджених ясногородців ордерів та інших документів, що підтверджують їхнє право на власність, не зацікавила ні прокуратуру Макарівського району, ні численні суди, до яких звертаталися виселені. Нині справу розглядають у Шевченківському суді столиці.

Наталя ШВЕЦЬ.

КОРОТКО

■ Прокуратура Харківщини передала до суду справу про вбивство 16-річним юнаком 7-річної дівчинки.

■ У Сімферополі кримські татари пікетували суд, який повторно розглядає справу про побиття журналістів у Сімеїзі 2004 року.

■ На Львівщині зареєстровано 18 офіційних мільйонерів.

■ Ізраїль прийнято до Товариства Червоного Хреста.

■ У Красноперекопському районі Криму в жовтні відбудеться перший фестиваль рису.

■ Восьмирічний хлопчик потонув на Рівненщині.

■ Економічні збитки від ДТП у світі становлять майже 65 мільярдів на рік.

«Україно, ти моя молитва...»

Сьогодні у рамках святкування п'ятиріччя приїзду до нашої країни Папи Римського Івана Павла II в Національній філармонії відкривається фотовиставка лауреата Національної премії ім. Тараса Шевченка львів'янина Василя Пилип'юка.

Тоді він супроводжував Найсвятішого Отця і зробив дев'ять тисяч знімків. Кращі із них увійшли до фотоальбому «Україно, ти моя молитва...», котрий було видано через два місяці після візиту глави держави Ватикан. Нині цей фотоальбом — уже раритет.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

На знімку: хлібом-сіллю зустрічали львів'яни високого гостя.

Фото Василя ПИЛИП'ЮКА (з архіву «Голосу України»).

■ Я ВАМ ПИШУ

Зустрінемося, однокласнику?!

У червні цього року минає 50 років, як у 1956-му ми — випускники трьох десятих класів — закінчили Іваницьку середню школу, що в Ічнянському районі на Чернігівщині. Доля розкидала нас по всіх куточках колись великої держави. Протягом стількох років ми жодного разу не зустрічалися з однокласниками! А так хотілося б дізнатися про їхній життєвий шлях, побачити одне одного на схилі літ, поспілкуватися, згадати далекі шкільні роки та юність (дитинства в нас не було через війну і повоєнне лихоліття)!

Тож, дорогі друзі, однокласники, випускники 1956 року, давайте зустрінемося зі своєю юністю в Іваницькій школі. 8 липня цього року чекаю на вас!

Віктор ДОВБАШ.

Прилуки Чернігівської області.

Херсонська міська рада відмовилася надати російській мові статус регіональної на території обласного центру («за» проголосували лише 35 із 75 депутатів), а Сумська обласна рада відмовилася навіть розглядати це питання («Українські новини»)

Народний депутат України Михайло ПОЖИВАНОВ (фракція «Наша Україна») заявив, що згідно з коаліційним договором право призначати голів облдержадміністрацій залишається за Президентом України, але за погодженням із парламентською коаліцією (НТН)

■ У НОМЕР

Шановні народні депутати України!

Голова Верховної Ради України II (XIII) скликання Верховної Ради України, народний депутат України V (XVI), IV (XV), III (XIV), II (XIII) та I (XII) скликань Верховної Ради України Олександр Мороз та рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України запрошують всіх народних депутатів України взяти активну участь у святкуванні 10-річчя прийняття Конституції України — Дня Конституції України — 27 червня 2006 року. З 14.00 до 16.00 у залі пленарних засідань Верховної Ради України по вулиці Грушевського, 5, відбудеться святкове пленарне засідання, присвячене 10-річчю прийняття Конституції України, а з 16.00 у приміщенні будинку пленарних засідань Верховної Ради України (цокольний поверх) по вулиці Грушевського, 5.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Міський бюджет — не гаманець-самотряс

Одеса. З 1 червня до розрахункових книжок одеситів внесено зміни — за рішенням Одеського міськвиконкому підвищено тарифи на воду і водовідведення для населення на 60 відсотків. Якщо раніше за 1 кубометр води ми сплачували 1 гривню 16 копійок, тепер вода коштуватиме майже дві гривні. Для городян, у будинках і квартирах яких немає водомірних лічильників, установлено добову норму споживання води в об'ємі 350 літрів на людину.

Це непопулярне рішення Одеський міськвиконком прийняв, скажемо так, не ховаючись за спину Кабінету Міністрів. Хоча можливості для того, щоб перевести стрілки, в одеської міської влади були і є тепер.

У бюджеті Одеси на 2007 рік, імовірно, не буде статей з компенсації між реальними тарифами на тепло та гарячу воду і ціною, яку мешканці міста платять сьогодні. У бюджеті нинішнього року на цю мету передбачено 55 мільйонів гривень. Тож одесити готуються до затягування пасків.

Кабінет Міністрів, даючи відмашку на підвищення тарифів на електроенергію і газ, напевно, забув, що згідно з Бюджетним кодексом України після введення в дію закону про бюджет органам державної влади і їх посадовим особам ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ приймати рішення, які спричиняють нові зобов'язання місцевих бюджетів, не забезпечені грошовими асигнуваннями. Тож перш ніж підвищувати тарифи, в Києві мали б ужити заходів для того, щоб віднайти кошти для компенсації людям різниці в тарифах. Цього, природно, зроблено не було. Й місцеві органи влади — міські голови та міськвиконкоми — були просто змушені шукати вихід із цієї ситуації. А він, на жаль, тільки один: піднімати тарифи на воду і водовідведення, гарячу воду та опалення. Що і було зроблено в Одесі.

Міський бюджет — не гаманець-самотряс, з якого, немов за помахом чарівної палички, з'являються гроші. В Одесі він уже досяг майже мільярда гривень, а все одно мало. З такими цінами, з таким зростанням зарплати державним і муніципальним службовцям він просто не витримає фінансового напруження.

Вихід із тарифного шторму є, і про нього не раз казав Президент України. Йдеться про цивілізований принцип — багаті мусять поділитися з бідними. Тобто потрібно терміново провести диференціацію в оплаті тарифів.

А для початку в Одесі вирішили навести, нарешті, порядок у пунктах, де оформляють житлово-комунальні субсидії. Тамтешні черги геть-чисто відбивають бажання в людей звертатися по призначення субсидій. За кількістю призначених субсидій Одеса поки що поступається Львову, Харкову. Сьогодні можна спрогнозувати, що після тарифного підвищення нинішнього і підвищень майбутніх населення просто ломитиметься в кабінети для одержання субсидій. Чи готові районні адміністрації до такого штурму?

— Уже готові, — розповів «Голосу України» голова Приморської районної адміністрації Одеси Микола Тельвак. — Закінчено обладнання додаткових пунктів для оформлення житлово-комунальних субсидій.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Коаліція є. Перемога буде!

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 22 червня

(Початок на 1-й стор.).

Представники Партії регіонів і комуністи одразу назвали новостворену коаліцію недієздатною. Лідер комуністів Петро Симоненко сказав, що цим рішенням коаліціянтів сформовано «політичний та ідеологічний базис на глиняних ногах», тому що економічний базис перебуває в інших руках, що, на його думку, призведе до поглиблення розколу України. П. Симоненко зачитав Біблію: судити не за словами, а за справами. На що одразу відреагувала Юлія Тимошенко заувагою, що народ під час минулих виборів так і зробив — судив деякі політичні сили не за словами, а за справою, тому вони на цих виборах набрали мізерну кількість голосів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Представники коаліційних сил наголошували: створенням коаліції закріплено вибір більшості виборців України, позбавлено главу держави правових підстав тримати парламент у підвішеному стані. Одне слово, відкрито шлях до законотворчої роботи. Далі все залежить від самого парламенту.

Основні етапи роботи парламентської більшості та меншості під час виступу від імені фракції виокремив Роман Безсмертний. «Український більшості й українській опозиції, — сказав він, — належить насамперед прийняти закон про опозицію; дати можливість опозиції виконувати свої функції через певні структури — тіньові уряди чи громадські колегії і ради; знайти порозуміння і набрати 300 голосів для завершення політреформи; далі — серйозні економічні реформи; перенесення ділової атмосфери взаємодії вищих ешелонів влади на обласний рівень тощо».

Лідерка БЮТ Юлія Тимошенко, чию кандидатуру на пост Прем'єр-міністра під сумнів, здається, не ставить уже ніхто, парирувала закиди політичних опонентів тезою: створення «помаранчевої» коаліції позбавило декого можливості перетворити помаранчеве гасло «бандитам — тюрми» на гасло «бандитів — в уряд». І тому на перше місце вона ставить реформу правосуддя, щоб, як вона сказала, не мафії, а закону вирішувати, кому сидіти в тюрмі, а кому ні, й кому у приватні руки віддавати підприємства. Водночас вона закликала учасників коаліції виважено і принципово підійти до своїх кандидатур в уряд і урядові структури. До речі, про ті самі кандидатури на різні посади у парламентських кулуарах точиться чимало розмов. У тому числі й про претендента від «Нашої України» на пост Голови Верховної Ради. Дуже влучно про це сказав «нашоукраїнець» Борис Беспалий: Петру Порошенку потрібна політична реабілітація, а учасникам коаліції потрібен нульовий варіант. Тобто Юлія Тимошенко натисне кнопку за обрання керівником парламенту Петра Порошенка, а Петро Порошенко — за обрання главою уряду Юлії Тимошенко. Оце і буде дієва коаліція. А загалом, губитися у здогадах про ті чи інші портфелі немає потреби, бо, як зауважив з парламентської трибуни Роман Безсмертний, у створення коаліції додали цементу документом про розподіл сфер відповідальності учасників коаліції. І цей документ буде оприлюднено в «Голосі України». Підсумовуючи, Юлія Тимошенко наголосила, що три політичні сили отримали другий шанс (що в історії майже не трапляється) для виправдання народної довіри.

Після виступу лідерки БЮТ і усної заяви про створення коаліції депутатських фракцій, оскільки офіційні документи перебували у стадії оформлення, головуючий Адам Мартинюк оголошував поспіль кілька коротких перерв у засіданні.

«22 червня нам оголосили, що Київ бомбили» — так сумно розпочав головуючий, комуніст Адам Мартинюк чергове засідання парламенту, запропонувавши хвилиною мовчання вшанувати пам'ять жертв Великої Вітчизняної війни, яка розпочалася цього дня рівно 65 років тому.

Приблизно о 13.20 Адам Мартинюк офіційно оголосив про сформування та реєстрацію у секретаріаті Верховної Ради коаліції депутатських фракцій на підставі угоди, підписаної представниками БЮТ, «Нашої України» та СПУ. За його словами, особисті підписи під документом поставили 239 народних депутатів. Цифра знайома, бо, як нагадав Микола Томенко, саме такою була більшість в українському парламенті першого скликання. Отже, законодавці завершили розгляд цього пункту порядку денного і перейшли до розгляду наступного — про обрання Голови Верховної Ради України. Парламентарії не підтримали пропозиції фракції Партії регіонів доручити лічильній комісії перевірити справжність підписів народних депутатів під угодою. Натомість 240 парламентаріїв зі щойно створеної коаліції проголосували за пропозицію внести до порядку денного і розглянути проект постанови про перерву в засіданні до 27 червня. Вони це пояснили потребою виважено і без поспіху визначитися з кандидатурами на найвищі посади в державі. Зокрема, і з кандидатурою керівника парламенту, а заразом, як наголошувалося, дати час для структуризації опозиції, якій також мають намір виділити керівні місця у парламенті. Хто саме складатиме цю опозицію, з правової точки зору ще не визначено. Хоча представник фракції Партії регіонів Микола Азаров сказав, що його однофракційці — «безумовно, цивілізована опозиція».

Анатолій БЕНЬ.

■ ФОТОФАКТ

У Києві на вулиці Богдана Хмельницького, 7, ТОВ «Альянс-Центр», незважаючи на протести активістів громадської організації «Форум порятунку Києва» і мешканців прилеглих будинків, почало будівництво офісно-торговельного центру.

Фото Дмитра ЛАРІНА (Укрінформ).

Підняти престиж вітчизняної освіти

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Народна партія закликає всіх можновладців, котрі відправляють своїх нащадків на навчання за кордон, здобувати освіту в Україні.

Як зазначають автори звернення, діти багатьох публічних і не дуже політиків навчаються за кордоном у найдорожчих університетах та коледжах США, Великобританії, Швейцарії, Франції тощо. За це батьки платять астрономічні суми, які аж ніяк не співмірні з їхніми офіційними зарплатами та задекларованими доходами. «А у співвідношенні з середньою зарплатою по Україні вони виглядають знущанням з наших громадян», — стверджують «народники».

І навіть в Україні, зауважують у зверненні, дітей можновладців «влаштовують до привілейованих приватних шкіл з платою за навчання в десятки тисяч доларів, де діти зростають в окремому світі розкоші та необмежених можливостей».

Тому Народна партія закликає всіх можновладців «повернути своїх дітей до їхніх українських ровесників» і «проявити по-справжньому свій патріотизм», віддавши сина чи доньку до української школи, коледжу або університету. «Доведіть хоча б цим, що ваші слова не розходяться з ділом, нехай ваші діти живуть на українській землі з її реальними проблемами і болями, а не спостерігають за мільйонами знедолених і принижених ровесників з висоти пташиного польоту, з-за товстих стін розкішних приватних шкіл в Україні чи закордонних палаців», — йдеться у зверненні. Його автори висловлюють тверде переконання, що, «віддавши дітей у лоно вітчизняної освіти», можновладцям вдасться підняти її престиж до найвищих стандартів.

Мета: подолати розчарування краян

■ ХТО Є ХТО

— Володимире Анатолійовичу, ви економіст за фахом, ще недавно успішний підприємець, кардинально змінили своє життя. Дехто пов'язує це з вашою дружбою з Миколою Томенком...

— Перед обранням головою обласної ради я понад двадцять років працював у Чорнобаївському районі, який, без перебільшення, називають флагманом агропромислового комплексу Черкащини. Однак навіть у цьому передовому районі, у великих багатогалузевих господарствах, які очолювали і нині очолюють мудрі, поміркововані керівники, стабільність утримувалася не завдяки державній економічній політиці, а всупереч їй. Ціною надзусиль, коли під гаслами горезвісної аграрної реформи бездумно взялися ламати і розтягувати нажите тяжкою колгоспною працею, у районі вдалося зберегти цілісними сільськогосподарські підприємства.

У той час я остаточно переконався, що без особистої громадянської позиції, без активного втручання у суспільні процеси — наша країна приречена. Її нестиме за течією без керма і вітрил. Тоді я й поринув у політику. Вдячний Богові, що у вирі життя зустрів Миколу Томенка, непересічну особистість, талановитого аналітика, мужню людину. Родом з чорнобаївських країв, він вразив мене своєю турботою й увагою до земляків. Я багато чого навчився у Миколи Володимировича і вважаю: якби більшість політиків сповідували, як він, відданість народові не на трибуні, а на ділі, —Україна давно б уже забула тяжкі часи розбрату і негараздів.

— Аби ж так сталося! Однак політичні діячі різні, й від цього нікуди не втечеш. Як вдалося в обласному «парламенті» уникнути синдрому Верховної Ради, де за будь-який портфель воюють наче за останню п'ядь рідної землі?

— Коли сформувалися фракції, ми одразу домовилися: більшість постійних комісій очолять представники БЮТ, як блоку-переможця на виборах. Звичайно, це не всім сподобалося, але й особливих протестів не було. Після двох сесій, що минули, можу сказати про загальну атмосферу у залі. Часом вона нагрівалася до червоної позначки, але не до критичної межі. Депутати налаштовані на конструктивну і, головне, результативну роботу. Нас об'єднує спільне прагнення — підвищити рівень життя краян і розвіяти розчарування та апатію, що заволоділи настроями багатьох людей.

— Як ви це робитимете?

— Найперше нам потрібно залучити якнайбільше інвестицій — і зарубіжних, і внутрішніх. Черкащина має найкращі у світі чорноземи, потужний АПК, розвинену систему переробних підприємств, чудове географічне розташування — у центрі України. Ці привабливі фактори за наполегливої і чітко організованої роботи, впевнений, обов'язково спрацюють. На другій сесії обласної ради ми схвалили інвестиційну програму Шевченкового краю на наступні п'ять років. Спільно з ученими НАН України провели науково-практичну конференцію «Стратегічні напрями розвитку Черкаської області». Незабаром відбудеться інвестиційний ярмарок. На ньому, зокрема, широко представимо всеукраїнську культурологічно-туристську програму «Золота підкова Черкащини». Зацікавити інвесторів відбудовою історичних пам'яток землі Богдана і Тараса — також входить до наших планів.

— Без створення виконавчого органу обласної ради всі ці задуми важко, а то й неможливо буде здійснити.

— Резон у цьому є. Однак на державному рівні ще не розроблено механізм утворення таких структур. Утім, переконаний, органи місцевого самоврядування, врешті-решт, прийдуть до оптимального управління територіальними громадами. Бо що ж нині виходить: згори керують, як і що робити в області чи районі, а грошей на виконання вказівок — катма. Ось яскравий приклад. Без погодження з місцевою владою київські чиновники дали дозвіл на поглиблення фарватеру Дніпра неподалік приміського села Сокирне. Внаслідок проведених робіт там склалася катастрофічна ситуація: течія щодоби поглинає прибережну смугу, наближається до села. У зоні екологічного лиха опинився черкаський водозабір. На ліквідацію загрози черкащани попросили в уряду кілька мільйонів гривень. Поки вирішувалося фінансування рятувальних робіт, вода змила у Дніпро приміщення риболовецької бригади. Обласна рада вимушена була на шкоду іншим «пожежним» об'єктам виділити зі свого бюджету 4 мільйони гривень...

— Це, наскільки мені відомо, не ліквідувало небезпеку затоплення не тільки Сокирного, а й інших наддніпрянських сіл, навіть кількох мікрорайонів Черкас.

— Так. Викраяних коштів замало, щоб впоратися з бідою. Ми працюємо над цим і вимагаємо обіцяної допомоги з Києва.

— Але не завжди брак грошей пов'язаний з урядовим недофінансуванням. На сесії облради соціаліст Тихомиров вказав на відсутність елементарного порядку в обліку та використанні майна обласної комунальної власності. Чого вартий один лиш наведений факт: торік аптечна система з її мільйонними оборотами спрямувала до обласного бюджету... 1300 гривень.

— Це тільки частина фінансового айсберга, котрий нова влада взялася витягнути на поверхню. За ініціативою депутатів обласної ради вже створено спеціальну робочу комісію, котра прискіпливо перевіряє роботу комунальних підприємств. Керівництво одного з них за виявлене недбальство незабаром буде замінено. У разі підтвердження порушень закону — притягнено до кримінальної відповідальності.

— Володимире Анатолійовичу, з усього видно, що автори адмінреформи взяли тайм-аут. Але завтра вона знову стане на часі. Як ви ставитеся до основних її ідей?

— Загалом позитивно. Та вважаю, що влада повинна бути навіть на хуторі з тридцяти дворів. Хай місцевий виборний орган представлятиме один староста чи війт — головне, щоб люди знали: у них є представник самоврядування, захисник їх інтересів. До речі, він може працювати на громадських засадах. Я знаю чимало активних, завзятих людей, котрі на совість виконують роль місцевого лідера, порадника своїх односельців. До речі, така практика утвердилася у Польщі після проведення там адмінреформи.

— Насамкінець кілька слів, Володимире Анатолійовичу, про вашу родину.

— З майбутньою дружиною, Світланою, ми навчалися в одній студентській групі. Після закінчення інституту разом приїхали на її батьківщину, на Черкащину. Зараз Світлана Миколаївна займається підприємництвом. Син Сергій закінчив Київський національний аграрний університет, здобув фах еколога. Живе і працює у Києві.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю провела
Лідія ТИТАРЕНКО.

Із досьє «Голосу України»

Володимирові Анатолійовичу **ГРЕСЮ** *(***на знімку***) 44 роки. Народився на Тернопільщині у родині колгоспного агронома, вихідця з Шевченкового краю. Строкову військову службу пройшов у Харківській області. 1983 року закінчив Київський торговельно-економічний інститут. Працював заступником головного бухгалтера Чорнобаївського районного споживчого товариства Черкаської області. Вісім років керував райоб'єднанням підприємств громадського харчування. Очолював спільне українсько-польське підприємство «Веста». У 1998 році брав участь у створенні партії «Реформи і порядок», був заступником голови Черкаської обласної організації цієї партії.*

З березня 2005 року Володимир Гресь — голова Чорнобаївської райдержадміністрації. Того ж року перейшов до лав ВО «Батьківщина». У квітні 2006 року обраний головою Черкаської обласної ради.

За вдачею рішучий, енергійний, ініціативний, товариський. Захоплюється спортом, туризмом. У житті сповідує класичне правило: прийшов, побачив, переміг.

Фундамент державності та прав людини

■ 10 РОКІВ ЗА ОСНОВНИМ ЗАКОНОМ

(Конституційні хроніки)

Україна вступила в дев'яності роки минулого століття на хвилі піднесення: в республіці відбувалося становлення не тільки перших партій і громадських організацій, а й пройшли демократичні вибори Верховної Ради першого скликання.

Саме склад того парламенту 24 серпня 1991 року проголосив Акт про незалежність України. А за рік до визначної події в житті держави — 16 липня — прийняв Декларацію про державний суверенітет Української РСР. У ній, зокрема, визначалося: «Державна влада в Республіці буде здійснюватися за принципом її розподілу на законодавчу, виконавчу та судову владу».

3 жовтня 1990 року — створена Конституційна комісія для роботи над проектом Основного Закону.

15 травня 1991 — Голова Верховної Ради УРСР Леонід Кравчук на сесії парламенту виклав концепцію Конституції УРСР.

1 грудня 1991 — Всеукраїнський референдум на підтримку Акта про незалежність України.

1 липня 1992 — прийнято рішення про винесення на всенародне обговорення проекту Конституції.

17 липня 1992 — «Голос України» опублікував проект Основного Закону України.

24 вересня 1993 — Голова Верховної Ради Іван Плющ на сесії Верховної Ради зробив доповідь про проект Конституції.

6 жовтня 1993 — обговорення у Верховній Раді проекту Основного Закону.

12 січня 1994 — Конституційна комісія рекомендує проект Основного Закону винести на референдум, який провести одночасно з парламентськими виборами 27 березня того самого року.

1 лютого 1994 — пропозиція винести Конституцію на референдум не знайшла підтримки народних депутатів.

31 травня 1995 — Верховна Рада створила робочу групу для підготовки проекту доповнень і змін до Конституції (з 1989 року в Конституцію зразка 1978 року було внесено на той час 24 зміни).

11 липня 1994 — на президентських виборах переміг Леонід Кучма.

20 вересня 1994 — Верховна Рада затвердила принципи формування Конституційної комісії.

11 листопада 1994 — народні обранці затвердили склад Конституційної комісії.

28 листопада 1994 — перше засідання Конституційної комісії.

8 червня 1995 — підписання Конституційної угоди.

15 січня 1996 — співголова робочої групи Володимир Буткевич на сесії повідомляє, що розглянуто 111 статей із 150.

22 лютого 1996 — розглянуто законопроект «Про порядок прийняття Конституції», але рішення не прийнято.

26 березня 1996 — постійні комісії з питань правової політики і судово-правової реформи, з питань державного будівництва і самоврядування, з питань прав людини і національних меншин прийняли постанову про винесення проекту Конституції на розгляд Верховної Ради 2 квітня 2006 року.

17 квітня 1996 — Верховна Рада розпочала розгляд Основного Закону у сесійному режимі.

4 червня 1996 — Конституцію України прийнято у першому читанні.

28 червня 1996 року, 9 годин 28 хвилин — народні обранці затвердили текст Конституції України.

24 грудня 1999 — Печерський суд зобов'язав Центральну виборчу комісію зареєструвати ініціативну групу з Житомира для збирання підписів за проведення референдуму, щоб внести зміни до Конституції. Через три тижні було зібрано 3 мільйони голосів.

30 березня 2000 — Конституційний Суд виніс позитивне рішення стосовно 4 із 6 запитань, винесених на референдум.

16 квітня 2000 — відбувся референдум, на якому всі 4 запитання отримали підтримку громадян країни.

20 жовтня 2000 — Венеціанська комісія рекомендує змінити більшість пропонованих змін до Основного Закону.

18 січня 2001 — проект змін до Конституції набирає лише 251 голос.

24 серпня 2002 — Леонід Кучма пропонує провести політичну реформу і перейти до моделі парламентсько-президентської республіки.

23—24 грудня 2003 — парламент прийняв рішення направити до КС проект змін до Конституції, підготовлений Віктором Медведчуком та Петром Симоненком.

8 квітня 2004 — лише 294 народні обранці підтримали зміни до Конституції.

26 травня 2004 — парламент прийняв рішення створити робочу групу на чолі з Першим заступником Голови Верховної Ради Адамом Мартинюком і доопрацювати проект змін до Основного Закону на базі трьох законопроектів.

23 червня 2004 — 276 народних депутатів прийняли рішення про направлення законопроекту №4180 про внесення змін до Конституції до КС.

10 жовтня 2004 — КС дав позитивний висновок на законопроект про внесення змін до Конституції №4180.

8 грудня 2004 — парламент схвалив зміни до Конституції, які набрали чинності з 1 січня 2006 року.

Хроніки підготував
Володимир КОРОЛЮК.

Уранці — в газеті, увечері — в куплеті!

Фото Олександра СИНИЦІ/УНІАН.

У Києві підбито підсумок літературного конкурсу «Коронація слова». За п'ять років існування конкурсу опубліковано 55 романів нового покоління, кілька сценаріїв і п'єс українських письменників нового покоління. Цього року в номінації «П'єса» переможцем визнано театральну фантасмагорію «Єврейський годинник». Нею вже зацікавився столичний Театр на Подолі. П'єсу написали Андрій Рушковський **(ліворуч)** і Сергій Кисельов. До речі, обоє — газетярі, тобто чудово відчувають пульс життя. Як казали в давнину, вранці в газеті, увечері — в куплеті.

Вітаємо, колеги!

За зрив виборів до суду

Посадові особи Черкаського міськвиконкому та члени ТВК, котрі не забезпечили 18 червня проведення повторних виборів міського голови, відповідатимуть перед законом. Проти них Черкаська обласна прокуратура порушила кримінальну справу. Якщо в суді буде доведено навмисну організацію зриву голосування за ст.364, ч.1, Кримінального кодексу України, посадовцям світить позбавлення волі на строк від 7 до 12 років, **передає наш власний кореспондент у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО.**

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 23 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 114 (3864)

Луганські прикордонники виявили контрабандний дизпаливний трубопровід із Росії, що пролягав під землею («Інтерфакс-Україна»)

В. о. міністра охорони здоров'я Юрій ПОЛЯЧЕНКО заявив, що після формування нового уряду продовжить працювати у медицині (ForUm)

■ У НОМЕР

Пильнуй, курортнику!

Донецька область. Понад 1400 одиниць транспорту мають технічні несправності. Це й заблоковані аварійні виходи, й самовільно встановлені додаткові сидіння тощо. Зафіксували й понад 1300 порушень з боку водіїв автобусів. У 11 випадках за кермом сиділи люди у стані алкогольного сп'яніння, а в 43-х — без відповідної категорії посвідчення водія. Такі невтішні результати операції «Автобус», що її проводять працівники ДАІ області. Вони перевіряють дотримання водіями норм і стандартів, які стосуються безпеки перевезень. З початком літа почастішали нещасні випадки на дорогах краю. Це не може не викликати занепокоєння. Тим паче що в сезон відпусток, а особливо у вихідні дні, щільність потоку транспорту збільшується, а багато водіїв перевищують швидкість та забувають про правила дорожнього руху.

Ліна КУЩ.

140 гектарів козацької слави

Рівненська область. За традицією, цієї п'ятниці, тобто сьогодні, у Свято-Георгіївському храмі відправлять заупокійну літургію по героях Берестечка. А на території Державного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви» відбудеться панахида, покладання квітів до пам'ятника Героям Берестечка. У рамках відзначення пам'ятної для всіх нас дати — перший обласний дитячий фестиваль патріотичної пісні «Наша слава козацька не вмре, не загине», науково-практична конференція «Берестецька битва в історії України», літературно-музична композиція «Я іду до тебе, Берестечко» тощо.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: пам'ятник Героям Берестечка у селі Пляшева Радивилівського району.

Фото з архіву «Голосу України».

За цигарку закопали живцем

Волинська область. Щасливий випадок врятував 45-річного мешканця села Залізниці Любешівського району Володимира С. від мученицької смерті. Наряд міліції, який вечірньої пори здійснював патрулювання вулицями селища Любешів, привернув увагу стогін, що долинав з-під землі. Напівживого чоловіка витягнули з газової траншеї, де він був засипаний піском. Опинився він там через нелюдів, які спочатку жорстоко побили його, а потім, щоб приховати злочин, живцем поховали.

А почалось усе з банального прохання двох чоловіків дати сигарету. Запропоновані цигарки, які були дешеві і без фільтру, викликали у нападників лють... Кілька годин потому на одній з вулиць райцентру затримали злочинців — жителів села Залізниця 39-річного Віктора В. і 30-річного Руслана М. Порушено кримінальну справу.

Микола ЯКИМЕНКО.

Усі — на суботник!

Вінниця. За розпорядженням міського голови Володимира Гройсмана в місті над Бугом щомісяця проводитимуть суботники з очищення територій. Визначено конкретні дати колективного прибирання: 15 липня, 19 серпня, 16 вересня і 10 жовтня. У ці дні керівники підприємств, незалежно від форм власності, зобов'язані організувати роботу з прибирання власних, а також прилеглих територій. Працівники ЖЕКів мають подбати про чистоту у під'їздах житлових будинків, підвальних приміщеннях та на прибудинкових територіях. Приклад роботи на суботниках городянам покажуть працівники міськради разом з її депутатами: всі вони в ці дні не лише працюватимуть разом з трудовими колективами, а й сприятимуть їм в організації свята праці.

Віктор СКРИПНИК.

Газовий бунт триває

(Початок на 1-й стор.).

Водночас Федерація профспілок України (ФПУ) продовжує організовувати мітинги по всій країні проти незаконного, на її думку, підвищення тарифів. ФПУ вимагає захистити малозабезпечені категорії населення відповідними пільгами, а вже потім піднімати ціни. Від 100 до 200 тисяч мітингувальників профспілкові лідери обіцяють вивести на вулиці Києва 27 червня. А цієї середи акції протесту охопили найбільші міста країни.

Як повідомляє наш власний кореспондент у Хмельницькій області Ірина КОЗАК, близько трьох тисяч жителів обласного центру вийшли на центральну площу. Учасники мітингу пророкували крах сільському господарству регіону у разі, якщо тарифи справді підвищать.

У Полтаві біля стадіону «Ворскла» протестувальники звернулися до Президента України і Верховної Ради з вимогою терміново втрутитися в ситуацію *(на знімку)*, **повідомляє наш власний кореспондент на Полтавщині Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Близько 3 тисяч чоловік прийшло на площу Свободи в Харкові. Учасники мітингу принесли гасла: «Газ для народу, а не для олігархів», «Народу гідне життя!», «З такими цінами настав час просити милостиню».

Фото Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО.

З такими вимогами виступили дві тисячі жителів Тернопільської області, що прийшли на мітинг. Тернопільські мітингувальники йшли під супровід духового оркестру.

Таку акцію провели більш 2 тисяч жителів Івано-Франківська. Головними її гаслами стали: «Ні — підвищенню тарифів на комунальні послуги і транспорт!», «Влада — на службу народу!», «Європейським цінам — європейські зарплати!», «Урядові рішення — зашморг на шиї народу!». Люди скандували: «Ганьба!».

Кікбоксери замість дружинників

Наприкінці нинішнього літа на вулицях Києва з'являться патрулі, створені міжнародною організацією «Міжнародна поліцейська корпорація громадської безпеки» (МПКГБ) і громадською організацією «Український союз кікбоксингу». Про це повідомив голова наглядової ради МПКГБ Костянтин Тороп. За його словами, планується, що спортсмени вестимуть патрулювання разом зі співробітниками патрульно-постової служби. «По суті, йдеться про спробу знову створити структури добровільних народних дружин, що існували в Радянському Союзі і деякий час — у незалежній Україні», — сказав голова МПКГБ. Для того щоб охопити патрулюванням Київ цілком, плановано підготувати майже 200 чоловік, **передає УНІАН.**

Страшна знахідка

65-річна мешканка села Вендичани (Вінницька область), пораючися на своєму городі, відкопала... руку. На її виклик приїхала міліція і витягла з-під грядки картоплі тіло жінки. Було встановлено, що воно належить безвісти зниклій 22-літній мешканці цього самого села. Односельчани повідомили міліції, що жертва була коханкою сина пенсіонерки, яка повідомила про страшну знахідку. 40-річний підозрюваний зізнався в убивстві й розповів, що убив жінку наприкінці грудня під час святкування дня народження знайомих. За даним фактом порушено кримінальну справу, **передає «УНІАН».**

Плати і в'їжджай!

Виконавчий комітет Львівської міської ради має намір брати плату з іноземних экскурсійно-туристичних автобусів за в'їзд до центральної частини міста, яку занесено до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Про це сказано в розпорядженні львівського міського голови Андрія Садового. Він створив робочу групу, котру зобов'язав до 25 липня розробити положення про встановлення плати за в'їзд і подати його на розгляд виконкому. Групу очолив заступник міського голови Віктор Бащук, **повідомляє «Форум».**

Рятуючи, загинув сам

Закарпатська область. Трагедія сталася на озері неподалік села Іза Хустського району. Поки 9-річна дівчинка, котра приїхала сюди на відпочинок з батьками, плавала на надувній камері, тато подався по продукти. Ненадійний плавзасіб перекинувся, і дитина опинилась у воді. Її крики про допомогу почув 10-річний хлопчина з табору відпочинку «Лозинка», розташованого в Ізянській школі, й кинувся на порятунок. Дівчинка схопила його за шию і потягнула під воду. Врятувати дітей не вдалося.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

У столичному Українському домі триває виставка «Відлуння минулої війни». Зокрема, тут представлені роботи членів народного аматорського об'єднання флористів «Природа і творчість».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Щоб пам'ятали...

(Початок на 1-й стор.).

Учора також було перепоховано останки 135 радянських воїнів, загиблих у 1941—1943 роках у селах Баришівського і Кагарлицького районів Київської області. Це результат проведення розшукових робіт спеціалізованим державним підприємством «Меморіали України».

Крім того, **як повідомляє наш луганський кореспондент Алла АНТІПОВА**, на україно-російському кордоні відбулася акція «Молодь Росії й України — проти фашизму й екстремізму». Вона почалася на кордоні, а потім перемістилася на площу Перемоги в місто Гуково Ростовської області, де пройшов мітинг за участю ветеранів Великої Вітчизняної війни. Далі події проходили на українському боці. Учасники акції побували у Краснодоні, де відвідали музей «Молодої гвардії» і поклали квіти до пам'ятника на місці шурфу, куди було скинуто героїв краснодонського молодіжного підпілля.

Москва про Юлію Тимошенко

Російські політики та експерти коментують можливе призначення Юлії Тимошенко на посаду глави уряду України.

Депутат Держдуми **Віктор Алксніс** гадає, що «призначення Юлії Тимошенко Прем'єр-міністром України залишить незмінними відносини Росії та України. Москва, як і раніше, закручуватиме гайки у відносинах з Україною». Зовсім по-іншому ставиться до Тимошенко російський політолог **Олександр Ципко**: «Якщо її призначать Прем'єр-міністром, то це означає, що політичний інстинкт у Ющенка виявився сильнішим, ніж це можна було припустити ще зовсім недавно». Водночас, «стосовно долі України, то нічого доброго у зв'язку з приходом Юлії Володимирівни на посаду прем'єра я не бачу». Відомий російський експерт **Алан Касаєв,** директор «РИА-Новости» вважає, що Юлія Тимошенко — геніальний тактик, але часто плутає тактику зі стратегією. «Юлії Тимошенко потрібно довести, що вона надійний партнер в забезпеченні безперебійного транзиту газу. До того ж їй треба зберегти певні преференції євроатлантичному курсові й переконати свій електорат, що вступ України в ЄС можливий. Усі ці задачі складні для вирішення», — підкреслив Алан Касаєв. Російський експерт по Україні **В'ячеслав Ігрунов** гадає, що «Росію влаштує будь-який Прем'єр-міністр, затверджений Верховною Радою. Росію найбільше не влаштовує безладдя і недієздатність, які демонструє останнім часом українська влада». «Москву більше турбує політика МЗС на чолі з Борисом Тарасюком. Звичайно, це відомство не підкоряється волі Прем'єр-міністра прямо. Але Тимошенко за бажання може здійснити у цьому плані тиск на Ющенка».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

У підпільній гуральні горіли спирт і люди

Троє податківців і жінка, яка вела нелегальний бізнес, у тяжкому стані перебувають в опіковому центрі Тернопільської міськлікарні №1.

У містечку Хоростків, що на Тернопільщині, багато хто промишляє підпільним виробництвом горілки. Сировини для цього достатньо, адже тут працює потужний спиртозавод. Рейди податківців у Хоросткові не дивина, але ніхто не реагував на їхню появу так, як 55-річна В. П. Коли троє податкових міліціонерів переступили поріг сараю, де розмістилося підпільне виробництво, там, окрім господині, було немало покупців, усі — жінки. Приміщення було заповнене пластиковими бочками з етиловим спиртом. Старший групи показав посвідчення. «Підпільниця» відреагувала миттєво: перекинула одну з бочок і чиркнула сірником. Вогонь, що охопив її, перекинувся на правоохоронців, але вони встигли-таки виштовхати із приміщення покупців і хазяйку. За мить підпільна гуральня вибухнула.

Розслідування триває.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ ФОТОФАКТ

У Києві відбулася загальноміська акція «Гордість і надія столиці», на якій вшанували 70 учнів загальноосвітніх навчальних закладів — переможців міжнародних та всеукраїнських олімпіад, конкурсів, змагань тощо.

На знімку: учениця технічного ліцею Марія Попик удостоєна Подяки та іменного годинника від київського міського голови в номінації «Інтелект і талант».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАК

Хусейн голодує

Колишній президент Іраку Саддам Хусейн та семеро його помічників оголосили безстрокову голодовку. Причина — вбивство одного із адвокатів колишнього іракського лідера Хаміса аль-Обейді. Його викрали невідомі в поліцейській формі, а потім вбили. Хусейн обіцяє голодувати доти, доки «групі захисників» не нададуть міжнародного захисту. Раніше іракський президент уже оголошував голодовку на знак протесту проти методів ведення суду над ним та його помічниками.

ЯПОНІЯ

Оголошено мобілізацію

Керівник Управління національної оборони Японії Фукусиро Нукага оголосив мобілізацію морських та повітряних сил самооборони у зв'язку з можливим запуском Північною Кореєю балістичної ракети «Тепходон-2».

Гуманітарна допомога для Ірану

Учора до Ірану літак Іл-76 доставив гуманітарну допомогу з України. **Як повідомили в Управлінні прес-служби Міністерства оборони України,** вантаж направили відповідно до Указу Президента «Про надання гуманітарної допомоги Ісламській Республіці Іран». Нагадаємо, в результаті сильного землетрусу, який стався 31 березня на заході Ірану, загинуло 70 осіб, ще 1300 одержали поранення різної тяжкості.

Бутейка госпіталізовано

Перший заступник міністра закордонних справ Антон Бутейко потрапив до лікарні з інфарктом і обширним інсультом. Про це повідомили в лікарні «Феофанія», куди госпіталізовано Бутейка. Антон Бутейко — 1947 року народження. З 1974 року — на дипломатичній службі. Працював, зокрема, послом України в США (1998—1999 рр.), послом України в Румунії. У вересні 2003 року подав у відставку з посади посла в Румунії на знак протесту проти підписання Україною угоди про Єдиний економічний простір, **передає УНІАН.**

Наш десант на Сицилії

На італійському острові, де розташована військово-морська база США, перебуває група офіцерів морської авіаційної бригади ВМС України. Як повідомили у прес-центрі Військово-морських сил, під час візиту наші військовослужбовці ознайомляться з принципами застосування протичовнової і рятувальної авіації ВМС США, вивчать функції органів управління і їх організаційну структуру. Також представників українського флоту буде ознайомлено з програмами підготовки підрозділів авіації ВМС США. Візит офіцерів морської авіаційної бригади українського флоту проводиться згідно з Програмою українсько-американських військових контактів на 2006 рік.

Тетяна КУРАКІНА.

Севастополь.

Казки потсдамського лісу

Футбол. Так одразу і не визначити, що таке Потсдам: передмістя Берліна чи окреме місто. Переїхав міст Глінікер через озеро Ванзее, на якому 10 лютого 1962 року обміняли радянського шпигуна Абеля на порушника повітряного простору СРСР на літаку-розвіднику У-2, льотчика Пауерса, і ти вже залишив територію німецької столиці.

Отже, Потсдам — самостійне місто зі славною історією. Саме тут після закінчення Другої світової війни 1945 року учасники антигітлерівської коаліції на знаменитій конференції вирішували долю Європи і світу. А ще здається, що місто — суцільний музей. Такої кількості палаців, вілл, пам'ятників побачиш не скрізь. Багато будинків, які було занедбано за часів НДР, активно реставрують і відновлюють. Просто на очах відбувається чарівне їх перевтілення. Стають вони яскравими, красивими, навіть якимись казковими.

І все це багатство потопає в морі зелені. Втім, і води тут вдосталь: річечки, малі та великі озера. А на них — човни, катери і яхти, мов білі лебеді. Одне слово, справді місто-музей, та ще й курорт з різними оздоровницями і розвагами.

А на час фінальної частини чемпіонату світу, як відомо, в одному з чарівних куточків Потсдама, серед лісу, в готелі «Семінаріс» (дуже нагадує розвідшколу) отаборилися футболісти збірної України. До затишного стадіончику з чудовим полем, де позавчора наша команда проводила відкрите для преси тренування, звідти рукою подати.

Поспостерігати за роботою команди Олега Блохіна зібралося десятків три представників ЗМІ та приблизно стільки й уболівальників. Усі вони мали можливість отримати своє упродовж десяти хвилин після роботи футболістів. Перші — інтерв'ю, другі — заповітні автографи та фотознімки на пам'ять зі своїми улюбленцями.

Тренування тривало трохи більш як годину. За цей час футболісти збірної бігали навколо поля, робили прискорення, виконували вправи з м'ячем, награвали комбінації. Усі здорові. Навіть Володимир Єзерський, котрий раніше зазнав ушкодження, працював разом з усіма.

— Почуваюся нормально, — сказав мені Володя. — І лікарі запевнили, що в мене все гаразд. А от чи зможу зіграти проти Тунісу, буде вирішено в день зустрічі...

Андрій Воронін розповів, що вже відновився після матчу в Гамбурзі проти Саудівської Аравії і намагається про нього забути, бо попереду черговий складний іспит.

Як його успішно скласти, розповів уже Андрій Шевченко:

— Результат нам повинні забезпечити агресивність у середині поля і командні дії.

Про власні ігрові кондиції капітан збірної сказав, що додає з кожною грою. Та поки що не почуває себе досить добре, оптимальної форми ще не набув.

А Сергій Ребров вважає, що його команда намагатиметься неодмінно забити Тунісу. Можливо, не чотири м'ячі, вистачить і одного.

Про наступний поєдинок чимало говорив і Олег Блохін:

— Ми робимо все, щоб наші футболісти опустилися на землю після переконливої перемоги над збірною Саудівської Аравії. Матч із Тунісом — серйозне випробування. Ця збірна не потребує особливої реклами. Свій авторитет вона доводить доброю грою. Пригадайте, як тунісці іспанців налякали, коли більшу частину зустрічі з ними вели перед — 1:0. Отож маємо дуже сильного й титулованого суперника, готуємося до поєдинку з ним дуже ретельно і серйозно...

До слів тренера додамо, що приз за успішну гру збірної України — вихід до 1/8 фіналу. До речі, якщо так станеться, то збірна України в понеділок зіграє з кимось із групи G (Кореєю, Швейцарією або Францією).

А тим часом до фінішу наближається груповий раунд чемпіонату. Хоча збірні Аргентини та Нідерландів уже заробили право на участь у наступному етапі, поєдинку між ним очікували з особливим нетерпінням і цікавістю. М'ячів суперники не забили, але високий клас підтвердили. Особливо приваблива діяли аргентинці — злагоджений, висококласний колектив з великою кількістю чудових виконавців. Не гра у цієї команди, а пісня...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ (з Берліна).

Табло чемпіонату

ЧС—2006. Німеччина. Фінальна частина. Груповий раунд. 21 червня.

Група D. Португалія—Мексика. 2:1. Гельзенкірхен. «Ауфшальке арена». 52 000 глядачів. **Голи:** Маніше, 6, Сімао Саброса, 24 (п) — Фонсека, 29.

Іран—Ангола. Лейпциг. 1:1. «Центральштадіон». 38 000. Бахтіарізаде, 75 — Флавіо, 60.

Португалія — 9 очок, Мексика — 4, Ангола — 3, Іран — 1.

Група С. Нідерланди—Аргентина. 0:0. Франкфурт. 48 000.

Кот д'Івуар—Сербія і Чорногорія. 3:2. Мюнхен. «Альянц арена». 66 000. Діндан, 37 (п), 37, Калу, 86 (п) — Жигич, 10, Ілич, 20.

Аргентина, Нідерланди — по 7 очок, Кот д'Івуар — 3, Сербія і Чорногорія — 0.

Отже, завтра в 1/8 фіналу зустрінуться Аргентина і Мексика, а наступного дня — Португалія і Нідерланди.

На знімку: фрагменти тренування української національної команди.

Фото автора.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД — НЕВІД'ЄМНИЙ ІНСТИТУТ

■ **10 РОКІВ ЗА ОСНОВНИМ ЗАКОНОМ**

Проголосивши Україну демократичною державою, ми маємо послідовно дотримуватися чинників, характерних для цієї форми суспільного устрою.

Історичний досвід вчить, що демократія утверджується там, де її не тільки проголошують, а й забезпечують. Тому очевидною була потреба закріплення в Конституції України, окрім демократичних засад, ще й надійних механізмів їх гарантування.

Конституційний Суд є одним з найважливіших інститутів держави, який покликаний забезпечувати верховенство Конституції і цим самим гарантувати закладені в ній демократичні цінності. Тож функціонально Конституційний Суд у державі є тим органом, який покликаний бути вартовим демократії.

ВЕРХОВЕНСТВО КОНСТИТУЦІЇ І ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА

Це два основні завдання, які стоять перед Конституційним Судом України (далі — Суд). Основний Закон, проголосивши Україну демократичною правовою державою, заради досягнення цих цілей запровадив у державі дію принципу верховенства права, одного з найкращих здобутків у політико-правовій історії людства.

Під верховенством права прийнято розуміти панування права в суспільстві, тобто таких норм і принципів поведінки людей, які склалися у них у ставленні один до одного та до суспільства. Ці норми поведінки виникають та існують незалежно від держави, сприймаються всіма членами суспільства, а тому є такими, що найбільше відповідають інтересам людини.

Поширення верховенства права в Україні передбачає поєднання дії вироблених суспільством і писаних державою правил (норм) поведінки, що має на меті в умовах держави забезпечити справедливість, високий рівень свободи людини, рівність, вільний розвиток її особистості.

Принцип верховенства права в Україні перш за все має діяти у правотворчій та інтерпретаційній сферах, тобто там, де відбувається регулювання суспільних відносин або дається офіційне розуміння вже прийнятих нормативно-правових актів. Тому в діяльності Конституційного Суду України, який є судом права, він повинен бути базовим. Суд має керуватися ним у здійсненні конституційного судочинства і водночас забезпечувати його дію у правовому просторі держави. Це досягається шляхом контролю за відповідністю законів та інших правових актів Конституції України, а ще більшою мірою — шляхом тлумачення Конституції і законів України, оскільки тут з позицій верховенства права дається обов'язкове для всіх суб'єктів правовідносин розуміння положень Конституції і законів України. Тлумачення Конституції і законів України з позицій верховенства права означає, що Конституційний Суд України має враховувати, на конкретному етапі розвитку, існуючі у суспільній свідомості уявлення про свободу, справедливість, рівність, добро, гуманізм та інші морально-правові цінності.

Потреба керуватися принципом верховенства права за умов відсутності його законодавчого визначення змусила Конституційний Суд України на основі вітчизняних та зарубіжних знань самому дати його розуміння (Рішення №15-рп/2004 від 2 листопада 2004 року). В ньому зазначено, що верховенство права передбачає панування права в суспільстві, закони за своїм змістом повинні бути проникнуті ідеями соціальної справедливості, свободи, рівності тощо. В умовах верховенства права можуть діяти й інші соціальні регулятори, зокрема, норми моралі, традиції, звичаї, оскільки вони легітимовані суспільством і зумовлені його історично досягнутим культурним рівнем. Базуючись на ідеології справедливості — одній з основних ознак права, цим рішенням Суд визнав неконституційним положення частини першої статті 69 Кримінального кодексу України в частині, яка унеможливлює призначення особам, які вчинили злочини невеликої тяжкості, більш м'якого покарання, ніж передбачено законом. Несправедливість тут полягає в тому, що до осіб, які вчинили більш тяжкі злочини, чинне законодавство передбачає застосування такого покарання.

Принцип верховенства права став одним із найважливіших атрибутів правової держави. Досвід європейських країн переконує, що диригувати ним у державі має саме конституційне судочинство.

Конституція України уособлює владу народу, виражає його волю щодо побудови демократичного суспільства. Тому правомірним є те, що основним завданням Конституційного Суду України є забезпечення її верховенства, тобто її найвищої юридичної сили, відповідності їй законів та інших нормативно-правових актів. Але це завдання Суд має здійснювати не шляхом механічної перевірки відповідності законів Конституції, а виходячи з позицій верховенства права, діяти так, щоб закони та інші нормативно-правові акти відповідали як букві, так і духу Конституції, тобто закладеним у ній ідеям добра, справедливості, свободи, рівності. Відтак, здійснюючи тлумачення Конституції, Суд має виявляти в її стислих чи узагальнених положеннях смисл цих ідей і подавати його в доступній для загального розуміння формі.

Таким чином, Конституційний Суд України, забезпечуючи верховенство Конституції України, виходить з позицій верховенства права і цим забезпече його дію в державі. Верховенство права і верховенство Конституції України — поняття взаємопов'язані. Адже Конституція, по суті, є скарбницею соціально-правових цінностей, закріплених у ній волею народу заради гідного життя.

Окрім забезпечення верховенства Конституції, Суд має її захищати. Можна стверджувати, що, власне, вся діяльність Суду спрямована на охорону Основного Закону, і це буде правильно, оскільки мірилом його контрольної та інтерпретаційної діяльності є положення Конституції. Водночас Основний Закон стосовно його захисту надав Суду і спеціальні повноваження. В їх реалізації суспільство могло пересвідчитись при внесенні змін до Конституції України. Виходячи з положень статті 159 Основного Закону, законопроект про внесення змін до Конституції може розглядатися Верховною Радою України за наявності висновку Суду щодо його відповідності вимогам статей 157, 158 Конституції, а саме, коли Суд встановить, що: він не передбачає скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина; ніщо в законопроекті не спрямовано на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України.

Окрім того, Суд покликаний забезпечувати стабільність Конституції. Суд не дасть позитивний висновок на законопроект про внесення змін до Конституції, якщо виявить, що він уже розглядався Верховною Радою України, але закон не був прийнятий і з цього часу минуло менше року. На теоретичному рівні тут можна було б дискутувати щодо доцільності надання цих повноважень Суду, але на практиці це виправдовується, оскільки є вагомою додатковою гарантією збереження здобутого Україною демократичного ладу і забезпечення стабільності самої Конституції.

Павло ТКАЧУК

ЗАХИСТ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ

Правозахисна діяльність є однією з основних функцій Суду. Окрім розгляду прямих звернень, Суд за іншими справами слідкує за тим, щоб навіть в опосередкованих формах у правових актах не допускалося порушень прав і свобод людини.

Права і свободи Суд захищає шляхом: оцінки конституційності законів та інших підконтрольних йому правових актів органів влади, чинних і тих, що узгоджуються Верховною Радою, міжнародних договорів; офіційного тлумачення Конституції і законів України; перевірки законопроектів про внесення змін до Конституції на предмет недопустимості в них положень, які б скасовували чи обмежували права і свободи людини та громадянина.

Що стосується останнього повноваження, то воно є унікальним. Тут Суду дано право на час дії Конституції гарантувати недоторканність закріплених у ній прав і свобод. Це дуже важлива запорука демократії, оскільки навіть шляхом внесення змін до Основного Закону нікому не вдасться завдати шкоди демократичним здобуткам у сфері прав і свобод. Покладення цих повноважень на Суд є виправданим, він не є суб'єктом права внесення змін до Конституції і має можливість об'єктивно оцінювати в цьому аспекті законопроекти Президента або не менш як третини народних депутатів. Окрім того, що дуже важливо, тут Суд, по суті, захищає інтереси всього народу, оскільки зміни до Конституції з питань, що безпосередньо стосуються прав і свобод людини та громадянина, не передбачають затвердження на всеукраїнському референдумі.

Водночас дедалі наполегливіше ставиться питання щодо розширення повноважень Суду в правозахисній сфері. Власне, йдеться про запровадження конституційної скарги, одного з важливих засобів захисту конституційних прав і свобод. Інститут конституційної скарги дає можливість громадянину або об'єднанню громадян безпосередньо звернутися до Суду з приводу порушення їх конституційних прав і свобод законом, який застосовувався або має застосовуватися в конкретній справі в судах загальної юрисдикції чи в інших органах. І Суд в цьому разі має вирішити питання стосовно конституційності закону. Якщо він визнає його неконституційним, то справа громадянина повинна бути переглянута компетентним органом у звичайному порядку.

Безумовно, було б демократично надати можливість усім звертатися безпосередньо до Конституційного Суду України з приводу конституційності законів, а то й інших правових актів. Але наскільки це вплине на ефективність конституційного контролю в Україні, і на захист прав і свобод людини зокрема? Досвід Латвії свідчить, що в перший рік запровадження конституційної скарги звернень до Конституційного Суду надійшло більше, ніж за попередні чотири з половиною років. При цьому за 9/10 з них приймалися рішення про відмову у відкритті провадження. В Конституційному трибуналі Польщі в один з останніх років із 2,5 тисячі конституційних скарг лише в чотирьох випадках була встановлена неконституційність закону. В Росії до пленарних засідань Конституційного Суду доходить менше 3 відсотків отриманих конституційних скарг, більшість з яких не задовольняється. Тобто про ефективність конституційного контролю шляхом розгляду таких скарг поки що говорити зарано.

Однак це не означає, що не треба вирішувати питання про запровадження конституційної скарги. Треба шукати ефективний і прийнятний для наших умов її варіант.

Водночас слід зазначити, що нинішня модель українського конституційного судочинства значною мірою компенсує відсутність у ній інституту конституційної скарги. Так, громадяни України, іноземці та особи без громадянства, а також юридичні особи мають право звертатися до Суду з приводу офіційного тлумачення як Конституції, так і законів України, чого немає в країнах, де діє інститут конституційної скарги. Рішення Суду з приводу офіційного тлумачення і рішення з приводу конституційності законів та інших актів є однаковою мірою обов'язковими до виконання і є підставою для відновлення порушених прав і свобод. Окрім того, питання конституційності законів та інших правових актів з приводу прав і свобод за ініціативою громадян можуть розглядатися шляхом звернення до Конституційного Суду всіх визначених законом суб'єктів права на конституційне подання.

> ***Конституція України уособлює владу народу, виражає його волю щодо побудови демократичного суспільства***

Отже, ми не можемо стверджувати, що відсутність в українській моделі конституційного контролю інституту конституційної скарги є прогалиною в сфері захисту прав і свобод людини. Законодавець зупинився на такій моделі з підстав її доцільності для України, з міркувань, що вона дозволяє охопити цілий комплекс питань, в тому числі тих, які стосуються захисту прав і свобод людини. До речі, вдалося встановити, що Конституційним Судом України більше задовольняється звернень громадян про тлумачення законів з метою захисту їх прав і свобод (близько 4 відсотків), ніж конституційних скарг в країнах, де вони запроваджені (менше 3 відсотків).

Усвідомлюючи необхідність запровадження конституційної скарги як додаткового механізму захисту прав і свобод, ми маємо враховувати, що це змусить переглянути функції Суду, зокрема можливість здійснення ним офіційного тлумачення законів України, і з'ясувати, наскільки це виправдано на нинішньому етапі державного будівництва.

ІНТЕРПРЕТАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Суттєвий вплив на розвиток демократії в Україні має інтерпретаційна діяльність Конституційного Суду. Шляхом тлумачення Суд повинен не просто з'ясувати і роз'яснити норму Конституції чи закону, а й дати її розуміння, виходячи з нинішніх потреб життя. Відносини в суспільстві, уявлення про права і свободи весь час розвиваються, і неможливо в деталях постійно відображати ці зміни в Конституції або навіть у законах. Тому якщо Конституційний Суд, даючи розуміння норми Конституції чи закону, не буде враховувати веління часу, то він своїми рішеннями та правовими позиціями гальмуватиме розвиток суспільних відносин, а, відтак, і демократичних процесів. Треба враховувати, що до такого динамічного тлумачення законів Суд спонукає дія принципу верховенства права, який передбачає, щоб вони були правовими, тобто завжди справедливими в часі. Тому Суд, здійснюючи офіційне тлумачення, повинен бути на вістрі розвитку суспільних відносин, володіти сучасними уявленнями про справедливість, добро та інші моральні цінності. Доречно зазначити, що вдалість Конституції США вченими цієї країни вбачається і в тому, що в її туманно виписані положення кожне покоління може вкладати те, що відповідає його часу.

Натомість деякі вітчизняні вчені продовжують застерігати, що при офіційному тлумаченні Конституційний Суд не повинен виходити за межі «букви» закону. Але на практиці важко визначити межі «букви» закону, а по-друге, процес тлумачення є таким само творчим, як і нормотворення. Треба враховувати, що Суду доводиться інтерпретувати не тільки норми-правила, а й норми-цілі, норми-принципи, норми-дефініції, які, власне, відображають не стільки «букву», скільки «дух» Конституції. Суд, здійснюючи їх інтерпретацію, має враховувати багато правових, а також існуючих економічних, соціальних і політичних факторів. При цьому судді діють на підставі своєї правової свідомості, світогляду і використовують власні варіанти вирішення питання. І з цих підстав можна вважати, що офіційне тлумачення Судом Конституції і законів подібне до нормотворення. Тому надання Суду права офіційно тлумачити Конституцію означає надання йому права розвивати конституційно-правову доктрину.

Є думки, що краще було б, щоб офіційне тлумачення законів здійснювала Верховна Рада України, тобто орган, який їх приймає. Проте досвід діяльності Конституційного Суду України свідчить, що надання йому цих повноважень цілком себе виправдало. Тут, перш за все, треба враховувати, що після прийняття закону він відривається від свого творця і починає самостійне життя. Окрім того, наш парламент сьогодні занадто політично строкатий і буде таким доти, поки суспільство політично не структурується. Закони, часом, є результатом політичного компромісу, а не об'єктивним регулятором суспільних відносин. Змінність складу Верховної Ради України та інші чинники не дають підстав сьогодні вважати, що в парламенті добре пам'ятають, що хотілося вкласти в те чи те положення закону.

На користь тлумачення Конституційним Судом законів є й одночасна перевірка їх на конституційність. Суд не може інтерпретувати норму закону, яка не відповідає Конституції. Отже, інтереси побудови демократичної правової держави, забезпечення прав і свобод людини потребують, щоб на нинішньому етапі суспільного розвитку офіційне тлумачення законів здійснювалося Конституційним Судом України, як незалежним від законодавчої і виконавчої влади органом.

Ми маємо також відзначити, що інтерпретаційна діяльність Суду сприяє розвитку права, і вважаємо це позитивним фактором. Тут немає ніякого суперництва з законодавцем, навпаки є поєднання практичного потенціалу з накопиченим на базі вітчизняних і зарубіжних знань баченням тенденцій розвитку державно-правових відносин. Суд є єдиним інтерпретатором Конституції і законів України і володіє лише інтерпретаційною владою.

АРБІТРАЖНА ФУНКЦІЯ СУДУ

Для утвердження демократичної правової держави, забезпечення стабільності конституційного ладу важливе значення має контроль за дотриманням принципу поділу влади з тим, щоб жодна з її гілок не могла узурпувати повноваження іншої. Функціонально Конституційний Суд є тим органом, який має бути арбітром в суперечках органів державної влади стосовно їх компетенції. І він цю функцію частково здійснює шляхом перевірки на відповідність Конституції законів та інших нормативно-правових актів, якими встановлюються повноваження зазначених

ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

органів, а частково шляхом тлумачення Конституції та законів України. Але, на наш погляд, такі повноваження Конституційного Суду щодо розв'язання компетенційних спорів є неадекватними його ролі як органу конституційного контролю в правовій демократичній державі. Дія принципу поділу державної влади, функціонування місцевого самоврядування потребують повноцінного конституційного контролю в цій сфері, в тому числі вирішення суперечок стосовно визначених Конституцією України меж у здійсненні влади як між конституційними органами державної влади, так і органами місцевого самоврядування.

Сьогодні звернутися до Конституційного Суду України за наявності спору щодо повноважень можуть тільки п'ять суб'єктів права на конституційне подання — це: Президент України, народні депутати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Верховний Суд та Верховна Рада Автономної Республіки Крим (далі — АРК). Інші конституційні органи державної влади, органи влади АРК та органи місцевого самоврядування за наявності спорів стосовно повноважень прямо звертатися до Конституційного Суду України не можуть.

Потребу у вирішенні компетенційних спорів не компенсують навіть такі неординарні положення закону про Конституційний Суд України, які дають можливість ставити питання кожному із зазначених п'яти суб'єктів права на конституційне подання, а Суду їх розглядати на будь-якій стадії конституційного провадження, якщо у цих суб'єктів є підстави вважати, що рішення Суду у тій чи іншій справі може вплинути на обсяг повноважень того чи іншого конституційного органу державної влади, органу влади АРК чи органу місцевого самоврядування.

Повноцінна діяльність Суду з вирішення спорів щодо компетенції, яка визначається Конституцією України, потребує, окрім оцінки конституційності закону чи іншого підконтрольного Суду акта, ще й оцінки дій правового характеру органу, що ухиляється від видання необхідного акта або оцінки вчинення ним інших правових дій, що порушують положення Конституції щодо компетенції. Тому доцільно в Конституції України більш чітко означити арбітражну функцію Конституційного Суду України, як це має місце в конституціях європейських країн. При цьому треба враховувати, що здебільшого завдяки цій функції Конституційний Суд України має забезпечувати стабільність у державі, дотримання органами законодавчої і виконавчої влади своїх повноважень.

ЮРИДИЧНА СИЛА РІШЕНЬ СУДУ

Юридична сила рішень має бути адекватною завданням щодо забезпечення на найвищому рівні конституційного контролю. Вона випливає з правового статусу єдиного органу конституційної юрисдикції і відображає його особливості.

Незважаючи на десятилітню діяльність Суду, єдиної думки про його правову природу ще не склалося. Одні вважають його органом судової влади, інші стверджують, що він є органом, який діє за межами трьох гілок влади, оскільки має забезпечувати дотримання конституційної законності всіма існуючими гілками влади. З наведеного можна зробити висновок, що справді Конституційний Суд є надзвичайно специфічним державним органом, він увібрав риси, характерні як для органу правосуддя, так і для органів інших гілок влади.

Специфічність Суду виражається і в юридичній силі рішень. Стаття 150 Конституції України визнає їх обов'язковими до виконання на всій території України, остаточними і такими, що не можуть бути оскаржені. Їх не може скасувати жоден орган державної влади, вони не можуть бути переглянуті навіть самим Судом (за винятком нововиявлених обставин).

Суд, визнаючи нормативно-правовий акт чи його частину неконституційною, базується на положеннях Конституції, яка в ієрархії нормативно-правових актів має найвищу юридичну силу. В цих випадках Суд виступає як негативний законодавець. Такі його рішення не тільки припиняють регулювання певних суспільних відносин, а й мають убезпечити спроби будь-якого органу влади шляхом прийняття правового акта, в тому числі закону, подолати встановлені Судом підстави неконституційності. Тому рішення Суду щодо неконституційності нормативно-правових актів можна вважати такими, що за юридичною силою стоять вище за закони.

Що стосується юридичної сили рішень Суду про офіційне тлумачення Конституції України, то можна вважати, що вони прирівнюються до юридичної сили самої Конституції. Адже у рішенні про офіційне тлумачення викладається з'ясований зміст норми Конституції України, який по суті стає частиною цієї норми. І лише тому, що рішення Суду про тлумачення положення Конституції може бути обезсилене внесенням змін до неї, їх варто вважати такими, що є трохи нижчими за силу Основного Закону.

Юридичну силу рішень Суду щодо тлумачення законів також можна вважати вищою за юридичну силу самого закону. Мотивувати такий висновок можемо тим, що, здійснюючи тлумачення норми закону, Суд обов'язково орієнтується на відповідні конституційні положення, перевіряє її відповідність Конституції, базується на принципі верховенства права. І в даному разі подолати результати офіційного тлумачення норми закону, визнати їх законом неналежними — неможливо. Хіба що законодавець може внести зміни до протлумаченої норми або скасувати її.

Юридична сила рішень Конституційного Суду України базується на їх обов'язковості. Одні рішення припиняють регулювання певних суспільних відносин (шляхом визнання акта неконституційним), інші вдосконалюють регулювання (шляхом офіційного тлумачення) і всі вони обов'язкові до виконання. Однак у законодавстві щодо нормативного характеру рішень Суду існує невизначеність, що, в свою чергу, ускладнює розгляд питання щодо місця рішень Суду в ієрархії нормативно-правових актів.

Суд у своїй діяльності зв'язаний попередніми рішеннями. Як уже зазначалося, він не може ні відмінити, ні переглянути їх. Але, на жаль, від помилок не застрахований ніхто. Інколи недостатньо повно з'ясовані Судом положення Конституції чи законів, або зміна реалій життя вимагає відходу від попередніх рішень (правових позицій) Суду, але цього закон не передбачає. І тут заслуговує на увагу досвід Англії, як країни прецедентного права, зважаючи на прецедентний характер рішень (правових позицій) Конституційного Суду України. Там у 1966 році, після довгих вагань, Палата лордів (вища судова інстанція Англії) змушена була відмовитися від принципу зв'язаності власними попередніми рішеннями і передбачила підстави відходу від них. Вважаємо, що Конституційний Суд України у виключних випадках також повинен мати право відходу від попередніх правових позицій.

ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ СУДУ

У цій царині також багато проблем. По-перше, через недостатнє нормативне врегулювання питання не всі суб'єкти правовідносин усвідомлюють реальну силу рішень Суду (в тому числі правових позицій), їх дію як в часі, так і в просторі.

По-друге, на відміну від судів загальної юрисдикції, механізму примусового виконання рішень Конституційного Суду України законодавством не передбачено. Сьогодні виконання рішень Суду, по суті, базується на правосвідомості посадових осіб.

Є очевидним, що виконання рішень Суду в частині вирішення правового спору, визнання нормативно-правового акту неконституційним повинно забезпечуватися відповідним механізмом, який має враховувати особливості правового статусу цих суб'єктів, яким адресуються ці рішення Суду. Що стосується рішень Суду з приводу офіційного тлумачення Конституції чи законів України, то, маючи нормативний характер і будучи частиною цих нормативно-правових актів, повинні виконуватися відповідно до того, як виконуються Конституція і закони, а особи, які їх ігнорують, на загальних підставах нести встановлену законодавством відповідальність.

По-третє, проблема виконання рішень Суду тісно пов'язана з проблемою дотримання положень самої Конституції, адже всі рішення Суду базуються на ній. Попри обов'язок посадовців неухильно дотримуватися норм Основного Закону держави, конституційний нігілізм у державі має місце, особливо у період гострої політичної боротьби.

Тому відповідальність за невиконання рішень Суду необхідно встановлювати. Можна було б це зробити у формі конституційного штрафу, який не належить ні до кримінальної, ні до адміністративної відповідальності, і міг би застосовуватися як до юридичних осіб, так і до всіх посадових осіб держави, в тому числі до тих, які користуються правом недоторканності. Що стосується практики виконання рішень конституційних судів в інших країнах, то в Австрії, наприклад, виконання частини рішень Конституційного Суду покладається на Президента, який для цього може застосовувати навіть збройні сили.

СУД І ПОЛІТИКА

Час від часу з боку засобів масової інформації, а то й з парламентської трибуни сиплються докори щодо політичного характеру рішень Суду. При цьому їх автори посилаються на положення Конституції, що судді повинні бути незалежними, не належати до політичних партій і не брати участі у будь-якій політичній діяльності. Але не все так просто. По-перше, законодавець не дав визначення, що є політикою чи політичною діяльністю, тобто тим, чим не мають права займатися судді. По-друге, політика і право є взаємозв'язаними категоріями і обумовлюють одне одного. А по-третє, треба враховувати специфічний статус Суду, засади і предмет його діяльності.

У грецькій мові під політикою буквально розуміється мистецтво управління державою, державна діяльність. В українських енциклопедичних словниках політикою вважається як діяльність індивідів, соціальних груп у досягненні своїх владних інтересів, так і діяльність самої держави або її органів у реалізації поставлених цілей і завдань.

Під правом розуміється система загальнообов'язкових норм, які регулюють відносини у суспільстві і державі. Йому притаманна економічна, соціальна, політична та інші функції. Сутність права зумовлена характером суспільно-економічного ладу, політичної організації держави. Отже, можна сказати, що політика і політична діяльність впливають на розвиток права, а право, в свою чергу, впливає на них.

Юридична сила рішень Конституційного Суду України базується на їх обов'язковості.

Конституційний Суд як орган держави у механізмі здійснення влади має систему цілей (забезпечення верховенства Конституції, верховенства права, захист прав і свобод людини тощо), які він реалізує засобами судочинства шляхом застосування права. Тобто ми можемо стверджувати, що суд у межах визначених функцій і повноважень здійснює державну політику, і судді беруть у ній активну і безпосередню участь. Окрім того, ми маємо враховувати, що в конституційному праві, порівняно з іншими галузями права, політика найбільш виражена, адже воно регулює відносини, пов'язані з організацією та здійсненням публічної влади. Варто звернути увагу і на те, що Конституційний Суд може розглядати звернення політичних партій (їх керівних органів як юридичних осіб) і шляхом офіційного тлумачення Конституції та законів забезпечувати реалізацію чи захист їхніх прав.

Отже, Конституційний Суд як орган держави є суб'єктом політичної системи суспільства, а його діяльність базується на Конституції України, яка за своєю суттю є політико-правовим актом. Прийняття Конституції обумовлювалося як соціально-економічними, так і політичними факторами, а головними її питаннями є питання влади, форм власності, устрій держави, статус особи тощо.

Політичний зміст Конституції і конституційного права є предметом рішень Конституційного Суду України, тому в багатьох випадках він виконує, по суті, функції арбітра в політиці. І це не повинно сьогодні викликати якихось подив. У європейських демократіях спір стосовно прийнятності конституційного судочинства давно закінчився на користь останнього, оскільки власне без нього проблемою стане існування самої демократії. Але скрізь переконалися, що непохитним правилом у діяльності конституційних судів має бути їх незалежність від будь-яких політичних сил, що дає можливість їм бути об'єктивними.

Тож хочеться нам того чи ні, а потрібно визнати, що конституційна юстиція є політизованою, а політика, в свою чергу, юридифікованою. Наші німецькі колеги вважають, що політизації юстиції та юридифікація політики ніщо не може перешкодити, і ці процеси не треба розглядати як якесь лихо. Навпаки, завдяки конституційному судочинству політика сама стає більш прогнозованою. Конституційний Суд правовими формами і засобами сприяє тому, щоб у державно-правовій практиці політичні рішення приймалися в рамках Основного Закону, щоб вони не домінували над правом.

Нам треба відповісти і на запитання: як розуміти заборону судді брати участь у «будь-якій політичної діяльності»? На нашу думку, в основу тут треба покласти суб'єктивний фактор — недопустимість для судді мати власні політичні інтереси, перш за все щодо здійснення влади у державі і реалізувати їх у будь-якій формі чи у будь-який спосіб. Безумовно, суддя не може належати до якоїсь політичної партії, брати участь у політичних акціях, підтримувати своєю позицією у справі конкретну політичну силу. Але водночас не варто ту чи іншу позицію судді при розгляді справи оцінювати як політичну з тих лише підстав, що вона збігається з інтересами якоїсь партії.

Позиція судді завжди базується на праві, він її обґрунтовує в засіданні, і вона завжди тією чи іншою мірою збігатиметься з інтересами одних і суперечитиме інтересам інших політичних сил. Тому у громадській думці на цій підставі дуже легко можуть виникнути підозри щодо політичної прихильності того чи іншого судді або Суду в цілому. Разом з тим треба відверто сказати, що жоден конституційний суд не застрахований від недостатньо виважених рішень, і причин цьому може бути багато як організаційного, так і методологічного, теоретичного чи оціночного характеру. Але головним фактором об'єктивних рішень суду, на наш погляд, є все-таки реальна незалежність судді.

* * *

За час своєї діяльності Конституційний Суд України підтвердив своє призначення як одного з найважливіших інститутів демократичної правової держави. Його рішення займають дедалі більш значуще місце в українському праві, вони є провідниками принципу верховенства права, захищають Конституцію України, права і свободи людини, значною мірою визначають конституційні відносини в державі і суспільстві. Тому Конституційний Суд має бути незалежним і неупередженим, він не повинен зазнавати впливу чи різного роду огульних нападів і ні за жодних обставин — бути заручником політичної боротьби. Це не якась претензія на виняткову роль у державі. Це необхідна умова його функціонування як гаранта демократії.

Павло ТКАЧУК,
суддя Конституційного Суду України, кандидат юридичних наук, заслужений юрист України.

Звернення

колективу водіїв автобази Управління справами апарату Верховної Ради України

01133, м. Київ-133, вул. М. Щорса, 24.

Ми, шанувальники газети «Голос України», звертаємося до вас у зв'язку з такими обставинами.

Вироком Голосіївського районного суду м. Києва, постановленим суддею Волік І. М. 8 липня 2005 року, Антонюк С. С. визнаний, як вважаємо, помилково, упереджено і незаконно винним у скоєнні злочину, передбаченого ст. 286 ч.2 КК України, і засуджений на 5 років позбавлення волі із взяттям під варту в залі суду.

Апеляційний суд м. Києва не задовольнив скаргу на вирок у повному обсязі і залишив цей помилковий, упереджений і незаконний вирок у силі.

Обставини і причини виникнення цієї дорожньо-транспортної пригоди (ДТП) такі.

29 лютого 2004 року, о 17 годині 15 хвилин, водій Антонюк С., керуючи технічно справним автомобілем «БМВ-740» держ. № 2-301 ВР, рухався з увімкненим проблисковим маячком червоного кольору зі швидкістю 80 км/год. у м. Києві по головній дорозі — Столичному шосе, зі сторони Великої кільцевої в напрямку Кончі-Заспи, наближаючись до перехрестя з другорядною дорогою — вулицею Любомирською.

У цей час по вул. Любомирській рухався, наближаючись до головної дороги — Столичного шосе, автомобіль «Пежо-307» держ. № 811-41 ХО під керуванням водія Береша Олександра Михайловича, котрий перебував у середньому ступені алкогольного сп'яніння.

При цьому водій Береш О. М., грубо ігноруючи вимоги дорожнього знаку «Проїзд без зупинки заборонено», в безпосередній близькості від автомобіля «БМВ-740» виїхав з другорядної дороги на головну, де зіткнувся з вищевказаним автомобілем під керуванням водія Антонюка С.С.

Водій Береш О. М. загинув, а водію Антонюку С.С. заподіяно тяжких тілесних ушкоджень.

Під час проведення слідства було встановлено, що водій Антонюк С.С. не мав технічної можливості своїми односторонніми діями уникнути зіткнення, як за швидкості руху 60 км/год., так і за більшої швидкості руху.

Отже, водій Антонюк С.С. не допускав порушень Правил дорожнього руху, що спричинили виникнення цієї ДТП.

Безпосередньою причиною виникнення цієї ДТП стали допущені водієм Берешем О. М. грубі порушення вимог п. п. 1.3, 1.5, 2.9 «а», 3.2, 10.1, 16.3, 16.11 Правил дорожнього руху.

При виконанні водієм Берешем О. М. вищевказаних вимог Правил дорожнього руху він мав об'єктивну можливість своїми односторонніми діями не допустити виникнення цієї ДТП.

Водій Антонюк С. С. відповідно до вимог п. п. 1.4, 16.11 Правил дорожнього руху, рухаючись по головній дорозі, мав право розраховувати, що водій Береш О. М. згідно з вимогами Правил дорожнього руху надасть йому право переважного проїзду перехрестя.

Просимо це наше звернення надрукувати на сторінках газети «Голос України».

З повагою, водії автобази (понад сто підписів).

Урожай пшениці в Україні в 2006 році може становити 12,5 млн. тонн (УНІАН)

Голова Державної служби туризму і курортів Анатолій ПАХЛЯ заявив, що туристичний сезон-2006 в Україні буде вдалим (УНІАН)

Побачення з батьком

■ ДО 65-РІЧЧЯ ПОЧАТКУ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

Діти війни. Так офіційно називають тих, чиїми долями пройшлася велика війна. Історію Алли Федорівни можна назвати і типовою, й унікальною. У цьому немає суперечності. Ми познайомилися випадково в потязі. Я поверталася з відрядження, вона — з побачення з батьком.

Фото автора і з сімейного архіву.

Капітан Архипцев, батько Алли Федорівни, зник безвісти. Напевно, це найстрашніший і дикий вирок — безвісти зниклий. На тому світі людина чи на цьому, відомо тільки Господові. А сім'я, рідні і близькі змушені жити в невіданні і невизначеності. Хтозна, як склалася б доля Алли Федорівни, її мами Лідії, якби поруч був він, коханий і люблячий батько і чоловік.

Батька Алла Федорівна пам'ятає погано. Коли він пішов на війну, їй було лише три роки. Але все-таки відчуття його присутності залишилося.

— Пам'ятаю, — розповідає вона, — нашу маленьку кімнатку в Моніно, в Москві. Перед вікном стояв круглий стіл, за яким працював тато. Коли я пустувала і заважала йому, він саджав мене просто на стіл перед собою. Ще один спогад пов'язаний з Новим роком, це був 41-й. У нас стояла ялинка. На ній зовсім не було іграшок, натомість було багато цукерок. Я їх крадькома з'їдала, а фантики ховала за шифоньєр. Ще на все життя запам'ятала московський зоопарк і білого ведмедя. Коли стала дорослою, спеціально приїхала в зоопарк. Хотілося знайти ті місця, де ми гуляли з татусем. Але там усе перебудували...

Федір Архипцев пішов на фронт у червні 41-го. А у вересні зник безвісти. Сухі казенні рядки того першого повідомлення повторюються й у наступних: «Повідомляю, що на обліку офіцерського складу ВПС був капітан Архипцев Федір Якович, 1909 року народження, який проходив службу в штабі ВПС Південно-Західного фронту оперативним черговим. Відомостей про його долю в послужній карті немає. Вважається зниклим безвісти у вересні 1941 року».

Тоді під Києвом, де він воював, шансів вижити майже не було. Але ніяк не могла повірити маленька дівчинка, що її тато, гарний, добрий, сміливий, міг загинути. Не вірилося. Тому все життя Алла Федорівна розшукує бодай якісь відомості про батька.

За ці роки в неї зібрався цілий сімейний архів.

— Ось, — показує вона фотографію, — тато зі своєю спортивною командою. Він був чудовим спортсменом, серйозно займався баскетболом. А тут я, маленька, з мамою і татом. Знімок погано зберігся. Ще мені подобається одна фотографія, де батьки разом із друзями. Усі веселі, гарні, молоді. Показує Алла Федорівна фото батька великим планом:

— Бачите, у нього медаль «За відвагу». Збираючи інформацію про батька, довідалася, що заслужив він її в боях під Халхін-Голом.

Але найтрепетніші почуття викликають листи. Лише чотири листи, що дивом уціліли, написані ще до війни. Любов'ю і ніжністю просякнуте кожне слово. Тепер так не пишуть! «Гарненькі котенятка! Дорогі мої дівчатка. Лідусик і дочка Аллочка. Вибачте, що не писав. Може, випадково пропустив раз». Є в листах слова, які стосуються особисто дочки: «Аллочко, люба, здрастуй... Цілую донечку за листа, що Аллочка написала татові».

— Це мама мою ручку обвела і відправила батькові, — пояснює Алла Федорівна.

У розлуці з батьком дочка прожила все життя. У 41-му їх з матір'ю евакуювали до Сибіру. Було дуже важко: вони — небажані гості. Так сталося, що після їхнього від'їзду з Москви прийшла звісточка від батька. Лист переправили родичам. І лише багато років потому Аллі Федорівні вдалося його відшукати.

Саме цей лист, фотографія Федора Архипцева й поштова листівка зберігаються сьогодні в основній експозиції Державного музею історії Великої Вітчизняної війни в Києві. До музею Алла Федорівна приїжджає на побачення з батьком.

— Як так сталося? Та зовсім випадково, — розповідає вона. — 1995 року поїхала до Києва, зайшла в музей. Сподівалася, може, довідаюся більше про ті місця, де воював батько. Документи в мене були із собою. На жаль, нічого довідатися не вдалося. А ось моя історія про батька зацікавила співробітників музею. Вони саме готували нову експозицію про події 1941-го. Але документальних матеріалів про ті часи, тим паче про льотчиків, у них було небагато. З великою вдячністю у мене взяли документи про батька. З того часу я сюди приїжджаю на побачення. Дивлюся на фотографію тата й подумки з ним розмовляю. Ділюся своїми проблемами, розповідаю про успіхи.

Війна на дитинство і юність час відпускала скупо. Покоління ставало дорослим рано. Ось і Алла Федорівна змушена була одна ростити сина і брата. Але закінчила інститут, юридичний факультет. З початку 70-х років працювала в прокуратурі. Нині адвокат.

— Вважаю, що зробила головну справу свого життя, — стверджує вона. — Тепер до тата можуть прийти мій син, онук. Вони в мене чудові. Знаєте, їм, напевно, від батька передалося захоплення спортом. Сину 48 років, а він ніколи не полишав заняття спортом. І нині грає за команду ветеранів футболу області.

З гордістю розповідає Алла Федорівна про онука — Артура Шинкарьова. Він майстер спорту України з кікбоксингу, чотириразовий чемпіон країни серед юніорів і срібний медаліст серед чоловіків. У Артура в кімнаті висить портрет прадіда. Навіть зовні, каже бабуся, вони схожі.

Справді, починаєш вірити в якийсь незримий зв'язок поколінь, дивні збіги. Як інакше можна пояснити ще один дитячий спогад співбесідниці? Її улюблений фільм з раннього дитинства — «Хроніка пікіруючого бомбардувальника». Мало того, що йдеться в ньому про льотчиків, так ще і прізвище головного героя Архипцев!

Якби батько був живий, доля Алли Федорівни могла б скластися інакше. З дитинства вона дивилася в небо. Чекала батька. І вірила — він обов'язково прилетить.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Останній Герой

До Григорія Андрійовича Варави потрапити непросто. У 2003 році до нього під виглядом телевізійників приїжджали професійні шахраї, які спеціалізувалися на видурюванні орденів у ветеранів. Вони довго роздивлялися Зірку Героя, знімали її на телекамеру. Коли ветеран після розмови з приїжджими намагався знову прикріпити найвищу в житті нагороду до лацкана піджака, вона не простромлювалась у старий отвір. Глянувши на номер медалі, Григорій Андрійович зрозумів, що її підмінили. Тоді він не подав виду і не забив на сполох. Поряд був онучок. Сполохані троє невідомих могли вчинити будь-що заради вигоди.

Після від'їзду зловмисників у Шабалинів якраз заїхав син Григорія Андрійовича — міліціонер. Професійним оком він теж зафіксував незнайомців, марку їхньої автомашини, коли вони виїжджали з села. Син одразу зателефонував до Чернігова, і невдовзі міліція влаштувала перехоплення крадіїв на посту в Новоселиці. Як з'ясувалося під час обшуку, тріїця пограбувала ще двох Героїв Радянського Союзу...

Сільський голова Шабалинива Володимир Донець не випадково довго, як прикордонник, прискіпливо вивчав мої документи:

— Хіба тепер проблема їх виготовити? Гадаю, що Григорій Андрійович не погодиться з вами говорити... Дуже насторожено він ставиться до приїжджих. Він останній живий Герой на Чернігівщині. Інші всі померли. А це привертає увагу всякої підлоти. Справжня медаль через це тепер зберігається в одного із синів.

І все-таки сільський голова поїхав зі мною. На моє щастя, ветеран виявився передплатником «Голосу України», а тому це полегшило спілкування з ним. Невдовзі Григорій Андрійович охоче-жвавенько почав пригадувати-розказувати, відповідати на мої запитання.

— 22 червня 1941 року я був у колгоспі на роботі, — розповідав. — Ми впорядковували дорогу від села до райцентру. А тут дізнаємося, що війна. Нас десь чоловік 30 молодих хлопців скоро забрали. Одразу скажу, що я якось отак порахував — так з того призову вернулися додому шестеро. Спочатку мене направили в танкову школу, а потім перевели в артилерійську школу молодших командирів. У січні 1942 року потрапив на фронт. Командиром відділення 76-міліметрової протитанкової гармати. Недовго я воював. Розірвався в одному з боїв ворожий снаряд поряд і мене поранило в голову. Півтора місяця лікувався. І знову на фронт.

— Коли підбили свій перший танк?

— Під Сталінградом. Там аж п'ять їх підстрелив з хлопцями.

— А скільки їх на вашому рахунку?

— Дванадцять.

— Як ви вижили в тому пеклі війни? Молились? Мали якийсь талісман?

— Не молився, навіть хрестика не мав... Але справді був як заворожений! Що таке протитанкова гармата? Нас ставлять отам, попереду піхоти. Вони в окопчиках заховались, а ми попереду їх як смертники. Нам дадуть хлопців з піхоти помагати — вони тікають назад в окопи. Страшно! Уявіть, ви сам на сам із танком. Не зробиш першим постріл ти — гітлерівець-танкіст тебе закопає живим! Як я там вижив, не знаю. У моєму відділенні за всю війну чоловік 50 вибило. Бій — і всі полягли. Бій — і знову в мене не влучило! Під Марчихиною Будою (Сумщина. — **Авт.**), наступаючи, ми потрапили в засаду. Виставили гармату в бойове положення. Зняли з палаючої машини снаряди. Почали стріляти. Але ворогів багато. Хочуть нас прикінчити. Нерви в молодих бійців із нового поповнення не витримали: кинулись тікати. Біля гармати залишився один я. А хлопців усіх поклали з кулемета поряд. Я б теж, можливо, був убитий, але через кілька секунд підоспіла наша піхота...

— І так три роки, з 1942-го по 1945-й?

— Еге ж. Усю війну на передовій. Холод, бліндаж чи палатка обсипана снігом. І що дивно, навіть не кашляли!

— Як годували?

— Сочевиця, перловка, борщ. Годували регулярно. Ну, як бій страшний, то вже не до їди було...

— І 100 грамів давали?

— А я їх не пив. І не курив. Мене, може, це теж рятувало. Бо п'яніє — втрачаєш пильність.

— За що ви отримали Зірку Героя?

— За Дніпро. Переправились із піхотою раненько на плацдарм. І тут почалось! Німці нас у воду, а ми відстрілюємося. Одне слово, дев'ять днів тримали плацдарм.

Григорій Андрійович показав як доказ лист командування частини його батькам від 1944 року, що був опублікований у газеті. *«У нашій частині*, — зазначається у ньому, — *разом з іншими воїнами мужньо і хоробро б'ється з фашистськими загарбниками Ваш славний син, наш бойовий товариш, старший сержант, комсомолець Григорій Варава. Так, тридцятого серпня 1943 р., коли наші підрозділи підійшли впритул до позицій противника, Григорій встановив свою гармату на пряму наводку і відкрив вогонь по гітлерівцях, унаслідок чого нами було звільнене село Марчихіна Буда. У боях за Дніпро Ваш син також проявив себе геройські. Своїм влучним вогнем він допоміг зайняти нашим воїнам плацдарм на правому березі річки і потім, незважаючи на жорстокий вогонь ворога, підтримував десантників доти, доки ворожі атаки не захлинулись. Григорій знищив дві протитанкові гармати, шість станкових кулеметів, шість автомашин з піхотою ворога, одинадцять підвод з військовим спорядженням та боєприпасами. Це лише два епізоди з його бойової практики. А як мужньо він воював з гітлерівцями біля стін Сталінграда, в районі Орла і тепер воює за звільнення рідної йому України».*

...Після війни Герой Радянського Союзу шість років очолював колгосп, 23 роки — місцеве споживче товариство. Багато літ працював механіком гаража. Вийшов на пенсію лише у 73 роки! У свої 84 ще тримається, порається по господарству, уважно перечитує газети, цікавиться політичним життям.

Сергій ПАВЛЕНО.

Коропський район
Чернігівської області.

На знімку: Герой Радянського Союзу Григорій Варава.

Фото автора.

Володимир ШАЛІМОВ: «Національна ідея — це будівництво у всіх сферах нашого життя...»

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Інформаційні блоки в газетах і на телебаченні вже кілька місяців здебільшого відкриваються суто політичними новинами — передвиборними, післявиборними, і нарешті «коаліційними», а в перервах народ лякають економічними кризами і колапсами. Більш «незалежна» преса розслідує корупційні схеми бізнес-монополістів і переділи сфер впливу і ринків. І все це знову-таки з ідеологічними «розбірками» — хто за «червоних», хто за «білих»... Іноді здається, що країна справді в глухому куті, доки не познайомишся зі стабільними виробничими структурами, які працюють і розвиваються незалежно від політичної погоди.

Сьогодні ми ведемо бесіду з головою правління ЗАТ «Агробудмеханізація», заслуженим будівельником України Володимиром ШАЛІМОВИМ (на знімку).

— Володимире Іллічу, для початку розкажіть, як вам удається розвивати будівельну фірму в наш нелегкий час. Ви і вчора, і сьогодні успішно працюєте в умовах запеклої конкуренції, політичної та економічної нестабільності.

— Якщо дивитися з точки зору хронології, то ми справді почали працювати в часи, не зовсім сприятливі для успішного бізнесу. Але часи, як кажуть класики, завжди однакові. Це ми до них ставимося по-різному. До 2000 року я працював у приватній будівельній структурі як заступник і мені, звичайно, хотілося більшої самостійності. Це були цілком здорові й обгрунтовані амбіції. Після закінчення Полтавського будівельного інституту почав працювати на Березанському будівельному комбінаті майстром, де в 27 років доріс до головного інженера, потім на аналогічній посаді на одному з Київських ПМК. Тобто, пройшовши шлях від простого майстра до керівника, я набув колосального досвіду, який і дав мені право очолити будівельну компанію. До того ж створював я її на базі аж ніяк не процвітаючого управління механізації, що уже давно не зводило кінці з кінцями, орієнтуючись винятково на здавання в оренду технічних засобів. Тоді ми і розробили план розвитку фірми в сучасних економічних умовах. Перереєстрували управління на акціонерне товариство, з перших днів узявши курс на зміцнення матеріально-технічної бази компанії та її кадрового складу.

— Так усе просто.

— Якби все було так просто, то ми уже обігнали б, як нам колись обіцяли, Америку. Труднощів було багато. Пам'ятаєте, у Жванецького —один недолік торкни, а вони позаду аж закосилися. Техніка управління механізації, на базі якого, повторюю, ми були створені, була частково розкрадена, а та, що залишилася, безнадійно застаріла. А колектив, який забув про стабільну і нормальну зарплату, професійно і морально деградував. Починали практично з нуля, щодня і щогодини доводячи серйозність і масштабність своїх намірів. Сьогодні ми міцно стоїмо на ногах, і наші люди так само міцно тримаються за своє робоче місце, а я у свою чергу ціную і всіляко заохочую надійних і висококваліфікованих співробітників. До речі, за високого безробіття в країні, хоч як дивно, не так легко знайти гарних фахівців. У одних спрацьовують «соціалістичні» стереотипи, в інших, навпаки — «капіталістичні». Але мене не влаштовували «шабашники» і «тимчасові». Для початку я поїхав до керівництва Полтавського будівельного інституту і попросив направляти до нас хороших випускників-лінійників. До того ж прохання моє було з такою умовою: хлопці вступали до інституту без усілякого блату, із шанованих і роботящих родин. Експеримент, як то кажуть, вдався і я дотепер щорічно поповнюю колектив молодими надійними кадрами.

— Чим ви їх стимулюєте?

— Крім стабільної і цілком пристойної зарплати ми надаємо безпроцентні позички на придбання житла, оздоровлюємо у санаторіях і пансіонатах за десятивідсотковими і безоплатними путівками. Але головне — люди бачать, що наша структура стабільно розвивається і розширюється.

— У цьому є навіть щось ностальгічне. На тлі більшості бізнесструктур, де панують суто капіталістичні виробничі відносини в найгіршому своєму вигляді, у вас компанія з людським обличчям.

— Я не хочу, щоб у когось склалася хибна думка, що у нас десь забило золоте джерело і ми черпаємо, кому скільки треба. Люди будують будинки і повинні мати можливість побудувати житло і собі. Але існують тверді економічні закони, згідно з якими ми можемо субсидіювати купівлю квартир обмеженій кількості співробітників, хоча цей процес стабільний і системний. Звичайно, що під час цього враховуємо і професійний рівень працівника, і його перспективність. Я дуже ціную своїх людей і хочу, щоб вони не тільки добре працювали, а і нормально жили. Мій принцип керівництва — ми залежимо одне від одного: я від роботи колективу, а колектив — від мого вміння залучити замовника, вийти на вигідний контракт, забезпечити зарплату і нормальні умови для роботи.

— А можна трохи докладніше про те, як ваша аж ніяк не столична компанія досить міцно посіла місце в цьому сегменті?

— Про це говорити завжди приємно, тому що кожна, навіть маленька, перемога в становленні компанії дуже дорога. Звичайно, стратегічно все було мною продумано задовго до створення «Агробудмеханізації». Я розумів, що тільки на будівництві ми далеко не виїдемо, до того ж будемо в постійній залежності від постачальників. Пам'ятаєте, як у старих радянських фільмах — бетон не завезли і будівництво зупинилося. Тому в 2001 році до нашої організації було приєднано Бориспільський комбінат будівельних матеріалів, який не експлуатувався майже п'ять років. Згодом ми підтримали збанкрутілу базу ПМК. Тепер тут виконуються роботи з монтажу сантехніки, вентиляції, кондиціонування. Для повного виконання комплексних робіт було засновано ДП «Енергіяплюс», яке здійснює електроналагоджувальні роботи. ДП «Агробуд» має ліцензію на проектні та дизайнерські роботи... Тобто, після всіх цих реорганізацій «Агробудмеханізація» стала концерном і виступає в ролі генерального підрядника — від фундаменту під ключ. Але всетаки головним чинником нашої успішної роботи вважаю відносини із замовниками. Пам'ятаю наші перші об'єкти — ринок у Борисполі і заправку на трасі Київ—Харків для західної нафтової групи. Ми тоді дуже старалися, не порушуючи ні на йоту умови договору, адже репутація в будівельному бізнесі дорого коштує. Представники компанії «ЛУКОЙЛ-Україна», перш ніж піти на співробітництво, звичайно, подивилися, що ми можемо. Восени ми одержали від «ЛУКОЙЛа» замовлення на заправку в Баришівці, а взимку було здано перший об'єкт. Від цієї великої компанії ми одержали перші рекомендації, як надійні партнери. Далі надійшло ще більш відповідальне замовлення — будівництво нафтобази для заправки літаків АНТК «Антонов» у Гостомелі. Тут треба враховувати не лише якість будівництва, а і складну систему безпеки зберігання вибухонебезпечних продуктів. Потім ми отримали не менш складне замовлення на реконструкцію корпусів для фармацевтичної компанії «Альба Україна». На цьому об'єкті були дуже високі вимоги з вологості та температури повітря на складах, де зберігаються ліки. Знову-таки наша репутація допомогла вийти на тісне ділове партнерство з угорською фірмою «Гедеон Ріхтер». Ми побудували фабрику медпрепаратів у Вишневому. Причому угорці поклали на нас відповідальність не тільки за будівництво, а і за проектування і здачу об'єкта. З гордістю можу згадати готельний комплекс на території МАПП «Ягодин» Волинської області. Поступово ми виходили на рівень генпідрядників, нам довірили свої об'єкти Генеральна дирекція з обслуговування іноземних представництв, Київська обласна адміністрація, а «Енергоатом» замовив будівництво комфортабельних житлових будинків для співробітників українських АЕС по всій Україні.

— Побутує думка, що отримання таких великих замовлень відбувається за допомогою винятково тісних і «дружніх» контактів із представниками місцевої та центральної влади.

— Ну добре, припустімо такий варіант, що мені допомогли одержати серйозне замовлення на будівництво складних об'єктів. А що ми потім робитимемо, якщо не будемо спроможні чітко та якісно його виконати. Наприклад, нам замовили реконструкцію спортивного комплексу «Чайка» перед приїздом до Києва Папи Римського. Треба було буквально за лічені дні обладнати не лише трибуни, а і забезпечити їх повну безпеку, з огляду на акустичні та електроналагоджувальні роботи. Завалили б цей архівідповідальний об'єкт — хто б з нами потім мав справу? Ось ще один приклад: ми побудували головний офіс і складські приміщення для великої косметичної фірми «AVON». Це дуже красиві, сучасні споруди, побачивши які представники інших закордонних компаній вийшли з нами на перспективні переговори про довгострокове співробітництво. Західні замовники, перш ніж підписати договір, мають бути абсолютно впевнені в надійності партнера, на «авось» там ніхто не працює. Тому ми і заробляли свою репутацію, фігурально кажучи, кров'ю і потом, грунтуючись на трьох принципах — темпи, якість, ціна. Після здавання того чи іншого об'єкта, ми зазвичай не припиняємо контакти з колишніми замовниками — телефонуємо одне одному, зустрічаємося, з деякими навіть дружимо.

Такий житловий будинок у м. Нетішин збудовано «Агробудмеханізацією» на замовлення Хмельницької АЕС.

— А як ви прокоментуєте ситуацію з аферними будівельними фірмами, які, використовуючи ажіотажний попит на житло, вдаються до елементарного шахрайства. «Еліта-центр» не єдина на будівельному ринку.

— Це складне питання з точки зору чинного законодавства. Люди добровільно вносили кошти, підписували договори і були зрештою ошукані. Звичайно, можна порадити надалі бути обережнішими. Але я вважаю, що має бути жорсткий державний контроль над структурами, які залучають кошти населення. Гроші не можуть лежати в банках мертвим капіталом, а мають дуже швидко освоюватися. Якщо черговий «Еліта-центр», зібравши мільйони, не поспішає розпочинати будівництво, то це дуже тривожний сигнал і для пайовиків, і для правоохоронних органів.

— Володимире Іллічу, ви — людина відома не лише в рідному Борисполі. Вас, напевно, намагалися втягти в політику, принаймні на останніх парламентських виборах. Яку політичну силу ви підтримували і підтримуєте?

— Я, як громадянин, підтримував на президентських виборах Віктора Андрійовича Ющенка, на парламентських — «Нашу Україну». Не можу сказати, що в усьому згодний з деякими представниками цієї політичної сили. Мене передусім не влаштовує кадрова політика. Ми повинні все-таки прийти до того, що кожен має виконувати свою справу. Вчитель — вчити, лікар — лікувати, а будівельник — будувати. Думка ця стара як світ, але саме це і забувають сьогодні. Мене дивує, як політики вже багато років сперечаються, яку ж національну ідею запропонувати народу, яка їх згуртувала б і надихнула. Але якщо завтра українець не зможе оплачувати свої елементарні потреби, а цілі міста періодично відключатимуть чи від водопостачання, чи від опалення, то сама патріотична ідея не буде сприйнята. Потрібно від руйнування перейти до будівництва у всіх значеннях цього слова.

— Скажіть, а чим, крім роботи, наповнене ваше життя?

— Звичайно, моїми дітьми. У мене два сини і донька. Було б дивним, якби я не знаходив для них часу через бізнес. Люблю книжки. Моя мама все життя пропрацювала бібліотекарем і вона прищепила любов до гарної літератури. Люблю живопис, поезію, музику. Люблю спілкуватися з цікавими людьми. Люблю друзів, батьків, своїх соратників, з якими починав піднімати нашу компанію. Свої об'єкти люблю. Приміром, приїжджаючи до Криму, обов'язково заїжджаю в Севастополь і милуюся нашим житловим будинком, який побудовано в неординарному архітектурному стилі. Коли я дивлюся на наші бездоганні споруди, завжди думаю, що, мабуть, недаремно живу. Але це вже патетика.

— Вам лише 47 років. За останні шість років ви довели, що можете в короткий термін маленьку будівельну фірму підняти до рівня великої корпорації. Зупинитеся на досягнутому чи все-таки виношуєте більш глобальні плани?

— Я продовжуватиму будувати. А що стосується масштабів, то ми вже готові піднімати серйозні об'єкти, зокрема, великі виробничі комплекси. І що більше в нас буде таких замовлень, то швидше стане країна на ноги. У цьому моє бачення національної ідеї.

Вів бесіду Борис СОМАРІН.

■ ВІСТІ З БУКОВИНИ

Що нагальніше — відключати чи захищати?

Від'єднання боржників від електропостачання дало можливість скоротити борг перед ДП «Енергоринок» на 2,5 мільйона. Про це йшлося на нараді за участю голови облдержадміністрації Чернівецької області Володимира Куліша, голови обради Івана Шилепницького та міського голови Миколи Федорука. Загалом споживачі завинили за струм понад п'ять з половиною мільйонів, структура населення у борзі 1,5 мільйона гривень. Володимир Куліш розпорядився вжити невідкладних заходів щодо погашення заборгованості. Проте на тлі безкомпромісної політики енергетиків стан із дотриманням техніки безпеки самими ними б'є на сполох. Лише за останній місяць через недбалість відповідних служб постраждали працівники електромереж та звичайні люди, серед яких діти.

Так, 6.06.2006 р. у селі Карапчів Вижницького району від ураження струмом загинув 38-річний чоловік, який косив траву на своєму городі. Нещасний наразився на обірваний радіопровід, через який чомусь подавався технічний електрострум.

16.06.2006 р. у селі Плоска Путильського району від ураження електрострумом загинув 12-річний хлопець. Він теж наступив на обірваний електропровід, який електромонтери своєчасно не привели до ладу. **Цього самого дня** ще один, уже 9-річний, хлопчик загинув у Кіцмані. Він теж торкнувся вчасно не знеструмлених дротів біля будинку.

Наразі дивує відсутність реакції з боку правоохоронних органів на кричущі факти службової недбалості людей, котрі відповідають за техніку безпеки у ВАТ «Чернівціобленерго». Іншою причиною, найімовірніше, є те, що керівництво правління ігнорує приписи комісії Держнагляду за охороною праці щодо посилення контролю за виконанням Закону України «Про охорону праці». На практиці охороною праці на підприємстві займаються люди, далекі від енергетики, а фінансування заходів з охорони праці виконують лише на 0,2 відсотка від обсягу реалізованої продукції. Замість мінімальної норми 0,5 відсотка, як передбачено законом.

Як результат, ще два нещасних випадки останніх місяців, але вже серед фахівців електриків. **4.04.2006 р.** у Сокирянському районі значних ушкоджень зазнав електромонтер, якого під час роботи уразив струм. Знову ж через те, що не були вжиті заходи безпеки.

20.04.2006 р. у Новоселицькому районі загинув ще один електромонтер, який, окрім недотримання правил техніки безпеки, ще й перебрав зайвого на робочому місці. Чи не сумна статистика?

У Чернівцях відбувся День скорботи

Обласне товариство політв'язнів та репресованих провело «День скорботи» з нагоди 65-річчя масової депортації буковинців до Сибіру. Акція проходила на території заповідника «Кладовище на вулиці Зеленій». Відбувся траурний мітинг, присутні поклали вінки до могил шанованих буковинців, а отець Василь Сиротюк прочитав траурний молебень. Він закликав політиків України до єднання, а владу — звернути увагу на необхідність належного вшанування політв'язнів в Україні.

Сергій СУЛИМА.

Не було б мороки...

Яка влада сильніша: виконавча чи судова

■ ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

У Бердянську, схоже, права рука не знає, що робить ліва. Там шукають тих, хто не ховається, захищають винного, знущаються з безвинного.

Так чинять, зокрема, із родиною Ганни Буравльової. Вона на собі відчула турботливе ставлення з боку міської влади, косоокість місцевої Феміди та беззубість правоохоронців.

У цьому будинку квартиру отримати б...

Щодо влади не іронізую. Рішенням міськвиконкому №356 від 15.06.2004 р. Ганні Олександрівні та її неповнолітньому синові виділено звільнену сусідню квартиру в будинку №1 по вул. Ювілейній. Одразу зазначу: жінка тоді з цього приводу вперше (і востаннє) пролила сльози радості, адже поліпшення побутових умов чекала 15 років.

Господиня зробила капітальний ремонт, зареєструвалася, фактично заселилася.

Аж тут на її порозі з'явилася родичка померлої сусідки Наталя К. і заявила, наче окропом обдала: квартира ця моя, отож, прошу пані, геть із хати.

Як тут же з'ясувала законний власник квартири, непрохана гостя прийшла не з порожніми руками. Її козирною картою виявилося рішення Бердянського міськрайонного суду (суддя Г. Картофлицький) від 06.05.2004 р. Феміда визнала К. онукою, зобов'язавши владу зареєструвати її в зазначеній квартирі.

Отже, два законні господарі на 24,1 кв. м площі. Довідавшись про це, Буравльова зойкнула, а в міськвиконкомі ойкнули. Там не знали про вердикт головуючого Картофлицького і до скандальної «зустрічі» ордера з рішенням суду гучно рекламували діяльність «батьків» міста. Які хороші та пухнасті, як квартирні питання на радість бердянців «хрумкають»! Виділяють старе житло нужденним, ті його за власний кошт ремонтують і, щасливі, залишають довжелезну квартирну чергу. Хвала благодійникам!

Та на Буравльовій вони спіткнулися. Хто підставив ногу?

Недопитлива Феміда

Вислухаємо учасників драми, написаної представниками виконавчої та судової влади.

Наталя К.:

— З 1999 року я жила з бабусею Поліною Колупаєвою, яка померла в липні 2003-го. Ми вели спільне господарство, мали спільний бюджет. Це підтверджено свідками, а також довідкою вуличного комітету №21. Щоправда, зареєстрована я була за іншою адресою. З цієї причини комунальне підприємство «Жилсервіс-3» подало позов до суду про моє виселення. У зустрічному позові я просила суд відмовити в задоволенні позовних вимог комунальників, визнати мене членом родини бабусі, зобов'язати «Жилсервіс-3» зареєструвати мене в будинку на Ювілейній. Що суд і зробив.

— Мені довелося розмовляти із сусідами Колупаєвої. Вони стверджують, що зрідка бачили вас у бабусі Поліни, але ніколи ви з нею не жили, до того ж ви не її онука. І ви не платили за комунальні послуги, не вели господарство. Бабусі допомагали сусіди і соціальні працівники. Про це є відповідні документи.

— Вважаю, маю право на цю квартиру. Рішення суду не скасовано.

Гліб КАРТОФЛИЦЬКИЙ, суддя:

— Наталя К. у судовому засіданні довела, що вона є родичкою бабусі, і право на її житлоплощу. «Жилсервіс-3» рішення суду не оскаржував, це робить Буравльова, але вона не сторона у справі. Рішення вступило в законну силу, тому обговорення його, гадаю, зайве.

— А чим Наталя Вікторівна підтвердила, що вона є родичкою Колупаєвій, і чи суд робив запит довідки із РАЦСу?

— Не було потреби. Сусіди і вуличний комітет довідкою підтвердили.

Така ось недопитлива Феміда. Але, як стверджує Ганна Буравльова й адвокати, цю недопитливість легко пояснити. Та я від коментарів чуток утримаюся.

Із постанови прокурора Бердянська про порушення кримінальної справи:

«У грудні 2003 р. до голови вуличного комітету №21 Л. Ольги Олександрівни звернулася К. Н. В. із проханням видати їй довідку, що підтверджує факт проживання за адресою... Л. О. О., точно знаючи, що вул. Ювілейна розташована на території вуличного комітету №20, не перевіривши фактичне проживання... видала довідку, що є документом, який надає право на законне придбання квартири в будинку №1 по вул. Ювілейній, завірила її штампом вуличного комітету №21 і особистим підписом, вчинивши в такий спосіб підробку документа».

Ольга Л.:

— На той момент я довірилася заступнику Маловій, яка переконувала, що Наталя К. живе на Ювілейній. Так, вулиця ця не нашого комітету. Так, будинок належав «Жилсервісу-3» і я не мала права видавати довідку.

— До того ж ви не попросили показати домову книгу чи паспорт Наталі Вікторівни, інакше не помилилися б, вказуючи в довідці її рік народження...

— На жаль, це так, але змови, повірте, не було.

Міліція випробовує прокуратуру

Це, до слова, не переконало суд (головуючий С. Морока), що розглянув кримінальну справу і відмовив у звільненні Ольги Олександрівни від карної відповідальності. Справа, як і раніше, розслідується бердянською міліцією. Судячи з термінів розгляду — справа архіскладна. До того ж, за інформацією правоохоронців, Л. раз у раз викає і розшукується міліцією. Одне слово, тяганина, на мій погляд, очевидна. Міліція начебто випробовує прокуратуру на міцність. Вона знай собі припиняє кримінальну справу стосовно Л., а недремне государеве око постанови скасовує. І триває цей «матч» уже рік...

Сама голова будинкового комітету №21, що визнає свої нелогічні, м'яко кажучи, дії, писати «явку з повинною» не збирається. Інакше підведе «під монастир» суд, який прийняв, за твердженням прокуратури, необгрунтоване рішення.

З апеляційного подання облпрокуратури:

«...Тим часом факт проживання К. в спірній квартирі судом по суті не досліджувався. Так, довідка голови вуличного комітету №21 Л., на яку посилається суд, не може бути взята до уваги, тому що є фіктивною... Крім того, в довідці не зазначено, з якого часу К. жила з Колупаєвою...

...Свідки, на яких посилається у своєму рішенні суд, — не живуть по сусідству.., вони є подругами чи співробітниками К.».

Прокуратура дійшла висновку, що Наталя Вікторівна з бабусею не жила, за комунальні послуги не платила, опіки не здійснювала, спільного господарства не вела.

Буравльова, навпаки, все життя допомагала сусідці, ще до одержання ордера зробила ремонт, але під час розгляду справи її інтереси і права були грубо знехтувані судом. Його рішення від 06.05.04 р. залишатися в силі не може, вважають в органі дотримання законності.

Покровителі місцевої Феміди вважають інакше...

А тим часом міськвиконком звернувся до суду з позовом про визнання ордера недійсним і виселення Буравльової і сина з квартири, яку родина одержала на законних підставах, істотно витратившись на ремонт.

Облпрокуратура в інтересах держави подала апеляцію про скасування рішення Бердянського суду від 06.05.2004 р. і передачу справи на новий розгляд суду іншого складу. Але облсуд, пославшись на пропуск терміну оскарження, відмовив у проханні. Касацію запорізької облпрокуратури подали до Верховного Суду...

З відповіді на запит міськвідділу міліції:

«...Відділ РАЦС (колишній ЗАГС. — **Авт.**) Бердянського міськуправління юстиції повідомляє, що даних про дітей гр. Колупаєвої Поліни Корніївни у відділі немає».

Тобто дітей у баби Полі не було, а отже, Наталя К. не її онука.

Не така вже, виявляється, і таємниця, але суд (суддя Картофлицький), вважаю, не виявив належної цікавості і професійного інтересу. Інакше не визнавав би він безпідставно К. онукою П. Колупаєвої.

А «батьки» міста не забирали б підняту з руїн хатинку у матері і сина. А К. не претендувала б на житло, до якого не має щонайменшого стосунку.

Одне слово, не було б ні в кого мороки. Але поки що морока є...

P. S. Коли матеріал готувався до друку, автору повідомили про чергове припинення кримінальної справи стосовно Ольги Л. Слово за прокуратурою, яка досі послідовно, твердо і рішуче захищала інтереси держави і права ошуканих Буравльових.

Іван ІЛЛЯШ.

Запорізька область.

Ви б самі спробували...

Нині, коли минуло понад 60 років від дня закінчення Великої Вітчизняної війни, особливо гостро стоїть питання про долю тих, хто брав у ній участь.

Ці люди нині — зовсім старенькі пенсіонери. Багатьох уже серед нас немає. А хто ще залишився в живих, як правило, прикуті до ліжка чи тяжко хворі. І не у всіх є близькі люди.

У дитинстві, коли формується організм, нинішні діти війни недоїдали, недосипали, мерзли. Це нещасна, забута частина пенсіонерів України, покалічених духовно і соціально війною. Тож, як на мене, не варто їх добивати і сьогодні, через 61 рік після війни! Не слід порушувати чи відміняти прийняті на їх захист закони і навіть Конституцію. Адже в статті 22 розділу 2 Конституції України задекларовано, що «при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод»! А стаття 26 цього ж розділу Конституції не допускає поводження, яке принижує гідність — нашу з вами, шановні читачі.

І поясніть мені, як тоді оцінити регулярні виступи через ЗМІ нашого в. о. прем'єра, який неодноразово стверджував, що намагається скасувати Закон України «Про соціальний захист дітей війни», бо він нібито є загрозою для бюджету 2006 року?!

Шановні можновладці! Середня пенсія не набагато перевищує 400 гривень на місяць і аж ніяк не перевищує прожитковий мінімум. А як на ці кошти можна прожити? Ви б самі спробували...

А. ЕНГЕЛЬ.

Красноград Харківської області.

Я все пам'ятаю

Дев'ятого травня Микола Каленович Беспальчук святкував не лише День Перемоги, а й свій 97-ий рік народження. «Все маю, — жартує з цього приводу фронтовик. — Роки, 13 онуків, 24 правнука, спогади, нагороди. Одне лихо — війна забрала здоров'я. Навіть улюблену пасіку рідним передав. Без допомоги двох палиць і кроку зробити не можу, навіть нагороди самотужки надягти — сил бракує. А був же козак...»

У Миколи Каленовича досі світла й чіпка пам'ять. А загалом Беспальчук — неповторна і напрочуд цікава, вистраждана й тяжка жива історія. На пам'яті 97-річного гайсинчанина і революція, яку ще малим бачив, і громадянська війна. А у фінській уже особисто брав участь, заслуживши орден Червоної Зірки.

Армійську службу Микола Беспальчук розпочав у Гайсині у 1930 році в 9-й Кримській кавалерійській дивізії. А невдовзі став командиром взводу. Все спочатку складалося добре: одруження, присвоєння звання лейтенанта. А у 1936 році його звільнили з армії через «неблагонадійність». І згадали лише у 1939, коли почалася війна з Фінляндією.

Велика Вітчизняна війна застала його на польсько-радянському кордоні. Дружину з трьома дітьми евакуював у глибокий тил. Двічі Беспальчук потрапляв у вороже оточення й двічі зумів вирватися живим. Ночами добирався до окупованого німцями Гайсина. Вивчивши ситуацію, Микола Каленович найнявся на роботу до лісу в сусідній район. Невдовзі там з'явилися партизани і Беспальчук пристав до них. Тоді ж відмовився від виданої райвиконкомом «броні» й добровільно пішов на фронт. Був автоматником, для якого кожен бій — своєрідна гра зі смертю. Або ти вбиваєш, або тебе.

До дрібниць пам'ятає свій перший бій, Нарвський плацдарм, жорстокі бої у Східній Пруссії. 9 лютого 1945 року, під час останнього бою (під Одером) Микола був тяжко поранений: постраждали права нога і рука. Як результат — 6 місяців у гіпсі, II група інвалідності, і лише через 5 років зарубцювалися жахливі рани.

...Був травневий день. У палату госпіталю вбігла радісна лікар-хірург і щосили закричала: «Товариші! Перемога!» Тоді Микола Беспальчук із задоволенням та гордістю вперше вдягнув гімнастерку з двома орденами Вітчизняної війни та медаллю «За відвагу». І ще жодного травня, протягом 60 років, він традиції не порушив.

Юрій КОВЧ.

Гайсин Вінницької області.

Баласт на самоскиді і колодязь без відра

У лютому цього року я поховала чоловіка. Він пропрацював на шахті 17 років (усього виробничого стажу — 30 років), але ніхто з місцевої влади не допоміг з похованням. Складається думка, що ветерани — це баласт, і везуть їх в останню путь на самоскиді.

Щодня чую слова в. о. Прем'єр-міністра Юрія Єханурова про те, що всі соціальні питання в нашій країні розв'язано. А я ходжу в Ощадбанк, щоб одержати гроші на похорон чоловіка, і чую: «Уряд ще не розпорядився».

У нас у селі Первозванівка дуже гостра проблема з облаштуванням колодязів, кришками та відрами. А від цього залежить якість питної води. Уже кілька років колодязі відкриті, відер нема, а голова сільради пояснює, що бракує грошей. І навіть дитячому садку доводиться брати воду з відкритого колодязя!

Навпроти дитсадка — магазин. Довкола нього — бруд, пляшки, банки, відходи. І всім до цього байдуже. І знову голова відмахується: немає грошей. Пам'ятаємо, як його попередник хоч щось робив: провів водопровід, він тепер занедбаний, відкрив лазню. А нинішній тільки сприяє у відкритті нових приватних магазинів — їх у нас уже п'ять. На інше ж — немає грошей.

Надія КЛЕМЕНТЬЄВА,
учасник Великої Вітчизняної війни.

Первозванівка Лутугинського району Луганської області.

Навала автомобілів

По центральних вулицях Одеси вже неможливо пройти. У місті налічується більше сотні тисяч приватних автомобілів. І це не межа. Навала автотранспорту призвела до збільшення ДТП у півтора разу. Водії порушують правила руху. Зіштовхуються автомобілі. Гинуть люди.

Авто затримують рух трамваїв і тролейбусів. На деяких вулицях їздять по трамвайних рейках і тим самим порушують рух громадського транспорту. На деяких перехрестях немає світлофорів і «зебр». Цим незадоволені пішоходи. Водії ставлять свій транспорт уздовж вулиць і навіть на тротуари, що дуже затрудняє жителям міста вільний прохід тротуарами, а також перевезення маленьких дітей у візках. Велика кількість автомобілів, особливо вантажних, забруднюють повітря. Дихати стає дедалі важче.

Керує транспортом міськвиконком, але ситуація на вулицях не поліпшується, а з кожним днем погіршується. Влада зменшує кількість рейсових автобусів, а це призводить до перевантаження маршруток. Але зручніше їздити в автобусах, ніж у «собачих будках».

Юрій РАДЯНСЬКИЙ,
член Національної спілки журналістів України.

Одеса.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Де починається народна дипломатія

На І Міжнародний фестиваль художньої самодіяльності дітей-інвалідів у Туреччину учні кам'янець-подільського навчально-виховного комплексу для дітей із вадами зору потрапили випадково, але скільки радощів принесла дітям ця поїздка! Зателефонувала в школу відомий в місті хореограф Віра Чернишова і повідомила, що її друзі в Стамбулі запрошують танцювальні, хорові колективи, спортсменів, художників у складі однієї шкільної команди.

Проблем із програмою не було, адже всім жанрам художньої самодіяльності та декоративно-прикладного мистецтва в школі приділяється велика увага і наші таланти не раз перемагали в багатьох конкурсах. Але як добратися у Стамбул? Коли 30 дітей та керівники на борту Дугласа компанії «Середземноморські авіалінії» таки здійснили переліт із Чернівців до Туреччини, аж тоді я сказала собі: наші зусилля не були марними.

У палаці «Фешейн» змагалося 80 колективів із 13 країн світу. Крім виступів на сцені, ми експонували творчі роботи наших учнів на виставці та передали журі фільм про нашу школу, який змогли подивитися всі учасники. Чи не найкраще висловила суть фестивалю Таня Гуменна «Усі розмовляють різними мовами, але ми їх розуміємо!» Це справжня народна дипломатія. Коли дружать діти — дружать народи, інтернатівці тепер мають побратимів у багатьох країнах. За те, що мрія стала реальністю, школярі щиро дякують президенту ВАТ «Адамс» Адаму Яхієву, директору кам'янець-подільської філії «Хмельницькгаз» Ігорю Нестеруку, президенту турфірми «Гамалія» Ігорю Голубасі та багатьом іншим.

Алла БУДАНЦЕВА,
директор школи.
Хмельницька область.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Ой сплела я віночки. І для Рябої теж...

Фото Марії КОРНІЙЧУК.

Рівне.

Часу залишається обмаль

Ми, мешканці будинку ЖБК «Лепсе-І», що розташований у столиці по вул. Гната Юри, 18-А, не розуміємо, як має бути реалізоване питання повернення коштів житловій організації від погашення боргів за житлово-комунальні послуги через вклади в ощадбанки.

Проблема виникла тому, що гроші, оформлені належним чином у вигляді чеків, були передані до міської комісії (вона створена спеціально для виконання постанови Кабінету Міністрів України № 664 від 29 липня 2005 року). Але одержати їх на потреби будинку ця комісія дозволу не дає.

Гроші на рахунках збиралися роками. А будинок був зведений для робітників заводу «Київтрактородеталь». Одержуючи мізерні зарплати (а часто й зовсім нічого не маючи), люди заборгували ЖБК близько 60 000 гривень.

Щоб створити умови для проживання, аби взимку було тепло та був газ, правління, за підтримки членів ЖБК, не витрачало коштів, які надійшли від мешканців, на ремонти, великі зарплати, придбання потрібного обладнання, а намагалося розрахуватися з постачальниками житлових послуг, вчасно сплатити податки, налагодити щось своїми силами.

Загалом до міської комісії передано чеків на 23136,47 гривні. Згідно із запропонованим механізмом, отримати ці гроші мають постачальники послуг, перед якими ЖБК є боржником. У нашому випадку це ВАТ «Київводоканал». З цією організацією підписано протокол погодження на 5477,75 гривні. А решту (17658,72 гривні) навіть і не обіцяють повернути, мотивуючи тим, що на 1 вересня 2004 року у нас не було боргу перед АК «Київенерго», ВАТ «Київгаз».

Люди повернули борги ЖБК, а ми, з'ясовується, не маємо на них жодних прав? Тож дозвольте зараз погасити заборгованість, яка виникла у 2005—2006 роках. Мешканці вважають, що вони вже розрахувалися, а правління ламає собі голову: як достукатися до посадовців, щоб вони не змішували окремих мешканців з юридичними організаціями. Адже часу до 1 липня залишається обмаль.

Регіна ЛЕЙКІНА,
голова правління ЖБК «Лепсе-І».

Київ.

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Уставай-но, Україно!

Уставай-но, Україно,
досягай в труді висот.
Рідна, люба
Батьківщино, цього хоче
твій народ.

Україно, Україно,
щастя знайдеш у труді,
як новітні машини
візьмуть в руки молоді.

Будь з сусідами у дружбі
і нейтральний статус
май.
Цей «рецепт» найбільш
цілющий
і його ти не міняй.

Стане гарно в тобі
жити, як у праці
розцвітем.
Будуть всі тебе
любити. З часом слави
заживем.

Євгеній ПЛАКСІЙ.

Новодністровськ Чернівецької області.

■ ФОТОФАКТ

Фото Івана ІЛЛЯША.

Після іспиту в столичному національному економічному університеті ім. В. Гетьмана.

■ ДО ДОШКИ!

ЮНЕСКО вводять в оману

Заява прес-служби МОН

Деякі ЗМІ поширили інформацію про звернення до ЮНЕСКО Конфедерації недержавних вищих навчальних закладів, в якому Міністерство освіти і науки та його керівництво звинувачуються в тиску на них.

МОН звертає увагу ЗМІ та громадськості, що звинувачення у «руйнації приватного сектору вищої освіти» лунають від п'ятьох недержавних ВНЗ, які разом з філіями й складають Конфедерацію. І це, м'яко кажучи, є некоректним і таким, що вводить в оману суспільство та міжнародні організації, зокрема ЮНЕСКО.

Принагідно повідомляємо, що до Конфедерації недержавних ВНЗ входять Вища школа економіки та ділової адміністрації «АЖІО-Коледж», Донецький інститут туристичного бізнесу, Нікопольський інститут управління, бізнесу та права, Соціально-економічний університет (Севастополь), Черкаський кооперативний економіко-правовий коледж, а також славнозвісна Міжрегіональна Академія управління персоналом. Саме вона має майже 50 філій в країні. До речі, у багатьох з них були виявлені істотні порушення, які стали причиною закриття сімох філій, які працювали без ліцензій, та позбавлення ліцензій ще чотирьох відокремлених підрозділів МАУП.

Сьогодні на терені вищої школи працює 202 вузи недержавної форми власності, 120 з них є членами Асоціації недержавних ВНЗ. МОН ніколи не виступало проти їхнього існування, тим паче що серед них є справді потужні і вже знані університети. Водночас міністерство активно співпрацює з Асоціацією у справі припинення діяльності «університетів», які не забезпечують відповідний рівень і якість освіти, а часом відверто займаються заробітчанством, виманюючи гроші у батьків і студентів та руйнують і паплюжать імідж української вищої школи і в Україні, і за кордоном. Міністерство освіти і науки заявляє, що проводить і проводитиме надалі жорстку і справедливу політику відносно таких «вищих навчальних закладів» незалежно від їх форми власності.

Про неупередженість МОН та Державної акредитаційної комісії під час розгляду питань дотримання ВНЗ та їхніми філіями ліцензійних умов свідчить хоча б той факт, що протягом останнього часу ДАК, членами якої є й ректори недержавних ВНЗ, за істотні порушення в організації навчального процесу припинила діяльність 83 ВНЗ та відокремлених структурних підрозділів, з яких 35 були філіями державних вузів. Тому заява окремих недержавних установ про «утиски» з боку МОН є наклепом на міністерство, а втягування у захист особистих, прямо кажучи, комерційних інтересів міжнародних організацій не додає їм авторитету і не в'яжеться з позицією справжніх патріотів Української держави, як вони себе презентують.

Припиняючи діяльність псевдо-ВНЗ, МОН бере на себе відповідальність за подальшу долю студентів і надає їм можливість продовжити навчання й отримати фах.

У зоні насильства

■ ТЕМНИЙ КУТ

У нас багато святкових «показушних» днів, коли згадують, вшановують, нагороджують, обдаровують певну категорію людей (ветеранів, жінок, чоловіків, інвалідів, медиків, шахтарів). Один з них —1 червня. Напередодні й у це «свято» дітей носять на руках. В усьому світі. А потім забувають, ігнорують, кривдять. До наступного Дня захисту, коли хлопчиків і дівчаток вітають, нагороджують, обдаровують. Одне слово, люблять.

На жаль, один день любові та поваги «квітів життя» (як і матерів, жінок, ветеранів, інвалідів тощо) — мізерна частина того, на що вони мають право, чого заслуговують.

Тому і називаю такі дні «показушними»...

Мордобій удома...

...Ну, яка, скажіть на милість, радість Олексію від «миколайчиків» чи різдвяних іграшок, підкладених ненависним батьком і байдужою матір'ю?! Той знущається мало не щодня, а мати або мовчить, або зі злістю кидає: «Цить!».

Київський першокласник приходив до школи в синцях, але і там до нього діла не було. «Побив батько, значить, було за що», — вважали «жалісливі» наставники. А за що? Бив шкіряним ременем із залізною пряжкою, змушував допізна виводити букви каліграфічним почерком, топив у ванній, ображав, принижував — за що?

А одного разу хлопчик загубив портфель і отримав за це десятки ударів — тіло наступного дня було синім, як паста в ручці. Залишившись удома, він у покарання за погану поведінку повинен був писати, писати, писати...

Увечері батьки, попередивши, що перевірятимуть завдання, пішли на кухню пити каву. Олексій, припустивши, чим закінчиться перевірка, каліграфічно вивів на аркуші зошита: «Мамо і тато, я вас дуже люблю, вибачте мені!». А через кілька секунд вистрибнув із п'ятого поверху.

Домашній деспот, до речі, раніше судимий, після того, що сталося, з Києва втік. Олексій дивом залишився живий, але відтоді лікується. Мати жодного разу не провідала його в лікарні — піклуються про хлопчика бабуся з дідусем і дядько.

Інша горе-мати (з Вінниці) забила на смерть 11-літню дочку, котра вкрала у подруги електрочайник. Дівчинку, яка додому не прийшла, матір знайшла вночі на будмайданчику, де і сталося непоправне.

Цифри

На обліку в органах МВС перебувають 80 тисяч родин, звинувачених у жорстокому поводженні з дітьми. Понад 8 тисяч батьків притягнуто до відповідальності за невиконання своїх обов'язків чи знущання. Порушено 80 кримінальних справ за фактами примушування до заняття проституцією. Ці форми насильства є найрозповсюдженішими в наших первинних осередках суспільства. Нагадаємо: 2006-й оголошено в Україні Роком захисту дітей.

...і в школі

Нещодавно завершено соціологічне дослідження «Жорстоке поводження з дітьми в Україні». Результат шокує: половина неповнолітніх потерпають від тих, кому довіряємо життя, здоров'я, безпеку своїх чад. Тобто від вчителів і вихователів.

Мені «пощастило» писати про побиття директором Балтської школи імені Олеся Гончара №1 Сашка Калицького. Хлопець сьогодні інвалід другої групи. Директор Петро Ткач, заслужений вчитель, лауреат премії імені Н. К. Крупської, орденоносець, відмінник освіти — вже не директор. Але його, попри все, незамінного, залишили в учителях. І це тих, кого засудили за рукоприкладство, педагога, який принизив учня на очах однокласників...

Утім, Одещина завжди славилася вільнодумством. Тамтешнім чиновникам від освіти ніхто не авторитет: ні суд, ні міністерство, ні совість...

Чого не скажеш про Харківщину. Тут учитель гімназії на уроці вдарив учня, що було зафіксовано відеокамерою. Його одразу звільнили із закладу, але суд поновив його за формальними підставами: вчитель на момент звільнення був зареєстрований кандидатом у депутати. Але керівництво міськуправління освіти і науки, облдержадміністрації налаштоване принципово і рішуче: такі вчителі не повинні працювати з дітьми.

ДО РЕЧІ

У нашій країні працює «гаряча лінія» з питань насильства і захисту прав дітей.

Якщо вас, хлопчики та дівчатка, б'ють, морять голодом, принижують, примушують до сексуальних стосунків — телефонуйте за безплатним телефоном 8-800-500-33-50.

Вам допоможуть порадою і конкретною справою.

Відчуйте різницю між позицією одеситів і харків'ян...

...В Америці наставник, що поставив фломастером крапку на тілі дитини, може потрапити за ґрати. У нас же вчителька написала червоним на чолі учня: «Заповнити щоденник» і нічого.

...У Росії на лаву підсудних посадили наставницю, яка обізвала восьмикласника «лохом». А скільки «ласкавих» слів чують наші хлопці від педагогів! Скільки лінійок і указок поламано об дитячі руки і спини!.. Нервові вчителі ображають підлітків, принижують при однолітках, незаслужено ставлять «п'ятірки», а то і «трійки».

Замість коментарю

В Україні немає налагодженої системи протидії дитячому насильству в родинах і навчальних закладах. Як боротися з домашніми садистами — знаємо, але фактично не боремося. А в школах... Міністерство освіти і науки має намір запровадити обов'язкове тестування абітурієнтів, які готуються стати вчителями, на предмет їхньої любові (нелюбові) до дітей.

Іван ІЛЛЯШ.

«В усьому почали звинувачувати мене»

■ ЗА ЛИСТОМ УЧИТЕЛЯ

Віктор Іванович Кононенко, вчитель фізики, звільнився з однієї зі шкіл Павлограда в 2000-му. Дотепер не може знайти роботу, тому що, як вважає, став не до вподоби школі. Якби я не знав, як педагоги стають гнаними, як окремих виживають з колективу — не повірив би написаному Віктором Івановичем.

Відповідь з Міносвіти підтверджує: так, Кононенка звільнено. Але оскільки питання призначення на посаду і звільнення педпрацівників — компетенція місцевих органів управління освіти, МОН доручило чиновникам Дніпропетровська розібратися в ситуації «і, за можливістю, посприяти працевлаштуванню Кононенка».

І на тому спасибі, хоча послання з МОН інакше, як відпискою назвати не можу. Не захотіли, мабуть, там шукати причину звільнення педагога. Очевидно, доля безробітного фізика мало хвилює. Сподіваюся, у головному управлінні освіти і науки Дніпропетровської облдержадміністрації зглянуться і поділяться своїм баченням проблеми.

А вона не така проста, як здається.

Послухаємо Віктора Кононенка.

«Я закінчив університет у 1985-му, добре знаю фізику і математику, чого вимагав від учнів. Намагався впроваджувати передові методи викладання, як того вчили на семінарах і нарадах. Приміром, застосовував індивідуальну форму навчання: давав кожному з учнів окремі контрольні, самостійні завдання, домашні роботи. Списати було неможливо. До речі, я враховував здібності дітей і навантажував їх відповідно.

Але згодом успішність знизилася, це не сподобалося не лише дітям, батькам, а і, зрозуміло, керівництву школи. В усьому почали звинувачувати мене. І не довіряти. Слабкі класи — мені, навантаження зменшилося, зарплата, зрозуміло, також. Смішно сказати: заробляв я 54 гривні на місяць. Підгодовували мене деякі колеги, а адміністрація школи продовжувала цькування.

Звернувся до начальника міськуправління освіти, також фізика: прийдіть на уроки, підкажіть, що не так роблю. Пообіцяла, але не прийшла.

Спробував знайти захист у народного депутата — тиск посилився.

Змусили звернутися до Президента, від якого чекав одного — сприяння в незалежній атестації. Листа направили в Дніпропетровськ. Як мене екзаменували — окремий фільм жахів у трьох серіях...

Не витримав я, одне слово, і звільнився, чого від мене і домагалися. І ось шість (!) років я не можу знайти роботу. Направляють мене з біржі праці в школу, а там відповідь-заготівля: вакансій немає.

Живу тим, що виросте на городі, іноді підробляю репетиторством. Скільки мені ще терпіти злиденність? Коли і кому будуть потрібні знання, досвід 49-літнього вчителя фізики?».

Від ведучого

Ці запитання ми повторно адресуємо чиновникам від освіти і просимо визначитися: потрібен кваліфікований педагог на Павлоградщині чи там кадрів справді не потребують?

■ УВАГА: КОНКУРС!

Творіть і отримуйте

Всесвітньо відомі компанії оголосили конкурс, переможці якого **можуть виграти 10 комп'ютерних класів по 15 ПК в кожному.** Для цього потрібно написати есе на тему «Як використання комп'ютерних технологій має позначитися на успішному майбутньому учнів» і надіслати його разом з бланком електронною або звичайною поштою.

Бланк заявки (її заповнює вчитель) міститься на сайті http://education. samsung. ua. Детальніше про акцію вам розкажуть за телефоном 8-800-502-0000 (дзвінки в межах України безплатні). **Конкурс триватиме до 17 липня.**

Автори кращих есе отримають цінні призи, а їхні вчителі — навчальні посібники з комп'ютерної грамоти.

■ РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Медаль знецінюється

Серед іншого, нова влада столиці має намір реформувати систему освіти. Як заявив міський голова Леонід Черновецький, спочатку потрібно збільшити зарплату вчителям, а також посилити добір кадрів у навчальних закладах. Міськдержадміністрація готує пропозиції Міністерству освіти та науки, зокрема, про скасування пільг для медалістів під час вступу до ВНЗ.

А тим часом МОН стурбовано кількістю тих, хто бажає отримати золоті та срібні медалі в Чернівцях. Там 18 відсотків одинадцятикласників претендують на нагороди (загальнодержавний показник — 6 відсотків). Тим часом вузів не більшає. Скажімо, до кінця 2007-го із 14 навчальних закладів Міністерства оборони залишиться лише 6, які готують офіцерів. А якщо врахувати скільки університетських філій закривається...

Навіщо медаль, якщо конкурс уже мінімальний, резонно запитують «трієчники» і діти грошовитих тузів.

■ ФОТОУСМІШКА

Даю тобі час подумати до 1 вересня. Але знай: мій вибір остаточний, тебе я обрав на все життя.

Фото Івана ІЛЛЯША.

Акціонерний поштово-пенсійний банк "Аваль"

Повідомляє про проведення Загальних Зборів акціонерів банку, які відбудуться 11 серпня 2006р. о 15.00 години за адресою: 65009, м. Одеса, вул. Генуезька, 24-а в приміщенні конференційного залу готелю " Вікторія"

П О Р Я Д О К Д Е Н Н И Й:

1. **Про затвердження результатів підписки на прості іменні акції АППБ "Аваль" двадцять другої емісії.**
2. **Про внесення змін до Статуту АППБ "Аваль" шляхом викладення його в новій редакції.**
3. **Про внесення змін до Регламенту Загальних Зборів акціонерів АППБ " Аваль" шляхом викладення його в новій редакції.**
4. **Про внесення змін до назви "Положення про Спостережну Раду АППБ " Аваль".**
5. **Про внесення змін до назви "Положення про Ревізійну комісію АППБ " Аваль".**

Реєстрацію учасників Загальних Зборів акціонерів АППБ "Аваль" буде проводити незалежний реєстратор ТОВ "Аваль-реєстратор" з 13.00 по 14.30 годин в приміщенні фойє конференційного залу готелю "Вікторія", що розташований за адресою: м. Одеса, вул. Генуезька, 24-а.

При здійсненні процедури реєстрації учасників Загальних Зборів, кожний акціонер повинен при собі мати документи, що посвідчують особу - паспорт. Для довіреної особи (представника) акціонера, додатково до цього - довіреність на право представляти інтереси акціонера (акціонерів) на Загальних Зборах акціонерів АППБ "Аваль".

У Загальних Зборах мають право брати участь усі акціонери - власники простих іменних акцій. Акціонер, також має право, за власним бажанням, не брати участь у Загальних Зборах акціонерів. Якщо акціонер, з будь-яких причин, не зможе взяти участь у Загальних Зборах акціонерів, він буде мати можливість ознайомитись з рішеннями, які будуть прийняті на Загальних Зборах, звернувшись, після проведення Загальних Зборів, в будь-який філіал Банку.

Правління АППБ "Аваль"

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ АКБ "ЮНЕКС" за 2005 рік

04070, м. Київ, вул. Почайнинська, 38/44
Банківська ліцензія № 56 від 25.02.02 р.

Примітка 28.1. Потенційні зобов'язання на кінець 2005 року.

Позов до ВАТ Авіакомпанії "Авіалінії України" № 26/492 про стягнення суми заборгованості (136422,85 грн.) Господарський суд м. Києва.

Позов до ТОВ Виробничо–комерційної фірми "Промінь ЛТД" м. Кривий Ріг Господарський Суд Дніпропетровської Області справа № 10\235 про стягнення заборгованості за кредитним договором на суму 2019718 грн.

тис. грн.

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 2005	Попередній рік 2004
1	Гарантії надані	640	–
2	Зобов'язання з кредитування,що надані, з них:	23059	448
2.1.	Первинний строк погашення – до 1 року	–	–
2.2.	Первинний строк погашення – більше 1 року	–	–
3.	Акредитиви	–	–
4	Авалі	1222	–

№ п/п	Активи, надані під заставу	Сума
	–	–

Зобов'язання операційної оренди: від 1 року до 5 років – **402 тис. грн.**

Примітка 28.2. Потенційні зобов'язання банку на кінець 2004 року. **Справа про стягнення** суми заборгованості (136422,85 грн.) до ВАТ Авіакомпанії "Авіалінії України" № 26\492 Господарський суд м. Києва.

Справа про стягнення заборгованості за кредитним договором 1947770,37 грн. до ТОВ Виробничо–комерційної фірми "Промінь ЛТД" м. Кривий Ріг Господарський Суд Дніпропетровської Області справа № 10\234.

тис. грн.

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 2004	Попередній рік 2003
1	Гарантії надані		
2	Зобов'язання з кредитування,що надані, з них:	448	4615
2.1.	Первинний строк погашення – до 1 року	–	1600
2.2.	Первинний строк погашення – більше 1 року	448	3015
3.	Акредитиви	–	–
4	Авалі	–	–

№ п/п	Активи, надані під заставу	Сума
1.	3–х поверхова споруда банку, під отриманий кредит	10941

Зобов'язання операційної оренди: від 1 року до 5 років – **158 тис. грн.**

Керівник: Кушнірук Б. Б.
Головний бухгалтер: Ґеоргіца Т. О.
Річний звіт АКБ "Юнекс" розміщений на сайті за адресою: unexbank.com.ua

---

Постановою №19/80б від 20.01.2006 р. Господарського суду Луганської області (91000, пл. Героїв ВВВ, 3-а) визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Білокуракинська машинно-технологічна станція», розташованого за адресою: 92200, вул. Леніна, 85, смт. Білокуракино, Білокуракинський район, Луганська область. Код 24185464 і відкрито ліквідаційну процедуру, р/р 26001053701172, МФО 304795 в КБ «ПРИВАТБАНК» м. Луганськ.

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Просолупова Олександра Леонідовича (ліцензія: серія АА №630090 від 11.12.2003 р., який мешкає за адресою: 91048, вул. Ушакова, 9-а, м. Луганськ.

Ліквідатор Банку «Україна» інформує про безпосередній продаж майна юридичній або фізичній особі:

Найменування, марка, місце знаходження	Рік випуску	Пробіг, км	Ціна продажу, грн. (з ПДВ)
BMW–520 I (м. Київ, пров. Рильський, 10)	1994	290 044	36 522

Продаж розпочинається через 5 календарних днів після опублікування та проводиться щоденно (крім вихідних) з 10:00 до 17:00 за адресою: м. Київ, пров. Рильський, 10, тел.: 271-15-16.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 09.06.2006 р. по справі №Б29/120/06 Товариство з обмеженою відповідальністю «НФППІ Перспектива» (49038, м. Дніпропетровськ, узвіз Калініна, 1, код за ЄДРПОУ 30324864, р/р 26006001044903 в ЗАТ «Агробанк» м. Дніпропетровськ, МФО 307123) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марченко Є. В. (ліцензія АБ №271600).

Вимоги кредиторів заявляються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 29.05.2006 р. по справі №3/102-Б дочірнє підприємство «Хмельницькоблагролізинг» НАК «Украгролізинг» (Хмельницька обл., Хмельницький р-н, с. Капустин, код ЄДРПОУ 32054104) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шишкіна Сергія Вікторовича, ліцензія АА №668307 від 16.10.2003 р. (29000, м. Хмельницький, вул. Інститутська, 17/3, кв. 47),

Претензії кредиторів до боржника приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою в справі №43/325 від 09 червня 2006 року визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Юридична фірма «Апріорі», юридична адреса: м. Київ, вул. Академіка Булаховського, 30-б, кв. 36, код ЄДРПОУ 32774982, р/р 26007301088б в ВАТ Універсальний банк розвитку та партнерства, МФО 320995 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Нестеренко Романа В'ячеславовича, м. Київ, вул. Щербакова, 56/7, оф. 21, тел.: 422-25-36.

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 07.06.2006 р. по справі № Б-19/79-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Запчастина трейдінг» (ЄДРПОУ 33677261) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Чуприна Олександра Івановича (Харків, вул. Героїв Праці, 70, кв. 219).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 09.06.2006 р. по справі № Б-39/65-06 приватне підприємство «Техноімпекс-К» (ЄДРПОУ 3359060, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 140-б, кв. 75) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Радика Івана Львовича (ліц. АБ № 176041 від 31.05.05 р., Харків, пр. Тракторобудівників, 140-б, кв. 75).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 09.06.2006 р. по справі № Б-39/62-06 приватне підприємство «Хімголд» (ЄДРПОУ 34091284, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 140-б, кв. 75) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Радика Івана Львовича (ліц. АБ № 176041 від 31.05.05 р., Харків, пр. Тракторобудівників, 140-б, кв. 75).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 24.05.2006 р. порушив справу №42/97Б про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Благодатновський», ЄДРПОУ 00695858 (87330, вул. Леніна, 20, с. Благодатне, Амвросіївський район, Донецька область, п/р 26000301461366 у Торезькому відділенні ПІБ, МФО 334282) і ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Максимов Ілля Миколайович, ліцензія №668258, адреса: вул. Лазо, 17, м. Краматорськ, Донецька обл., 84333. Для листів: п/с 1636, м. Краматорськ, Донецька обл., 84333.

Додатково до річної фінансової звітності ВАТ "Міжнародний комерційний банк" за 2005 р. опублікованої у газеті "Голос України" від 26.05.2006 р. № 95.

Примітка 28. Потенційні зобов'язання банку на кінець року.
Примітка 28.1
Потенційні зобов"язання банку на 01.01.2006 року

За станом на 01.01.06р. на балансі Банку обліковується прострочена, сумнівна до погашення кредитна заборгованість та заборгованість за виплаченими гарантіями в сумі 1880.0 тис. грн., або 0.6% від загальної суми кредитного портфелю. Сумнівна та прострочена кредитна заборгованість обліковується по 13–ти юридичним та 4–м фізичним особам

Зобов'язання оператиного лізингу (оренди).

Майбутні мінімальні орендні платежі по строках оренди становлять:

* до одного року – 16,4 тис. грн.
* від одного року до п'яти – 0,5 тис. грн.
* понад п"ять років – 1400,3 тис. грн.

Рядок	Найменування статті	2005 рік	2004 рік
1	Гарантії надані	6405	6426
2	Зобов"язання з кредитування, що надані, з них:	18560	13646
2.1.	Первинний строк погашення – до 1 року	18547	10156
2.2.	Первинний строк погашення – більше 1 року	13	3490
3	Акредитиви	0	0
4	Авалі	1451	352

Надана застава (складається за даними групи позабалансових рахунків 951)

(тис. грн.)

№ п/п	Активи, надані під заставу	2005 рік	2004 рік
1.	Муніципальні облігації м. Донецьк	0	5000
2.	Муніципальні облігації м. Запоріжжя	0	7500
3.	Майнові права	6920	6101
Всього:		**6920**	**18601**

Голова Правління С.Ю. Дядченко
Головний бухгалтер І.В. Немчен

В повному обсязі річна фінансова звітність ВАТ "МКБ" за 2005 рік та аудиторський висновок розміщені на сайті www.e-icb.net

Примітка 28.2
Потенційні зобов"язання банку на 01.01.2005 року

Зобов'язання оператиного лізингу (оренди).

Майбутні мінімальні орендні платежі по строках оренди становлять:

* до одного року – 12,4 тис. грн.
* від одного року до п'яти – 5,2 тис. грн.
* понад п"ять років – 0 тис. грн.

Рядок	Найменування статті	2004 рік	2003 рік
1	Гарантії надані	6426	3592
2	Зобов"язання з кредитування, що надані, з них:	13646	18771
2.1.	Первинний строк погашення – до 1 року	10156	16904
2.2.	Первинний строк погашення – більше 1 року	3490	1867
3	Акредитиви	0	0
4	Авалі	352	960

Надана застава (складається за даними групи позабалансових рахунків 951)

(тис. грн.)

№ п/п	Активи, надані під заставу	2004 рік	2003 рік
1.	Муніципальні облігації м. Донецьк	5000,00	0
2.	Муніципальні облігації м. Запоріжжя	7500,00	0
3.	Майнові права	6101,20	2166
Всього:		**18601,20**	**2166**

Голова Правління С.Ю. Дядченко
Головний бухгалтер І.В. Немчен

Додаткова інформація до публікації річного звіту ЗАТ «Укрбудінвестбанк» за 2005 рік

Примітка. Потенційні зобов'язання банку на кінець звітного року

Рядок	Найменування статті	Звітний рік
1	Гарантії надані	16
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	6982
2.1	Первинний строк погашення – до 1 року	6982
2.2	Первинний строк погашення – більше 1 року	–

Зобов'язання оперативного лізингу (оренди).

до одного року – 0

від одного до п'яти років – 10036 тис. грн.

понад п'ять років – 0

Голова Правління Личов І. І.
Головний бухгалтер Матюшенко Т. Г.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК ПРОСТИХ ІМЕННИХ АКЦІЙ ДВАДЦЯТЬ ДРУГОЇ

Характеристика емітента

Акціонерний поштово-пенсійний банк "Аваль" (АППБ "АВАЛЬ") є правонаступником акціонерного комерційного банку "Аваль", який був заснований на підставі чинного законодавства і зареєстрований Національним банком України 27 березня 1992 року за N 94.

Організаційно-правова форма банку - відкрите акціонерне товариство.

Кор/рахунок 32004100701 в ОПЕРУ НБУ МФО 300001.

Місцезнаходження: 01011, м.Київ, вул. Лєскова, 9. Телефон (044) 284-74-52, факс (044)285-32-31.

АППБ "Аваль" - універсальна фінансово-кредитна установа, яка проводить банківські операції на грошовому ринку (у національній та іноземній валютах), фондовому ринку, а також іншу діяльність, згідно чинного законодавства України.

Зареєстрований та повністю сплачений статутний капітал банку становить 1 500 000 000 гривень, сформований з 14 950 000 000 простих іменних акцій і 50 000 000 привілейованих акцій номінальною вартістю 0,10 гривні кожна.

Станом на 31.03.2006р. загальна кількість акціонерів - 110 538 юридичних та фізичних осіб.

Чисельність штатних працівників банку станом на 31.03.2006р. становить - 18075 чоловік.

Вищим органом управління банку є Загальні Збори акціонерів.

Органом, який здійснює контроль за поточною діяльністю банку є Спостережна Рада банку.

Голова Спостережної Ради банку - Герберт Степіч Голова Правління Райффайзен Інтернаціональ Банк Холдінг (РІ), рік народження 1946, освіта вища економічна, спеціальність за освітою - магістр, доктор економічних наук, загальний стаж роботи 34 років, стаж роботи на цій посаді шість місяців.

Заступник Голови Спостережної Ради банку - Джеффрі Брукс Міллікан регіональний директор у країнах СНД, голова департаменту стратегії і придбання Райффайзен Інтернаціональ Банк Холдінг (РІ), рік народження 1955, освіта вища, спеціальність за освітою - бакалавр з економіки, магістр бізнес адміністрування, загальний стаж роботи 25 років, стаж роботи на даній посаді шість місяців.

Члени Спостережної Ради:

Мартін Грюль - фінансовий директор, член Правління Райффайзен Інтернаціональ Банк Холдінг (РІ), рік народження 1955, освіта вища економіча, спеціальність за освітою - магістр економіки, загальний стаж роботи 24 роки, стаж роботи на даній посаді шість місяців.

Аріс Богданерис - член Правління Райффайзен Інтернаціональ Банк Холдінг (РІ), рік народження 1963, освіта вища, спеціальність за освітою - магістр з міжнародної економіки та міжнародних відносин, загальний стаж роботи 18 років, стаж роботи на даній посаді шість місяців .

Гайнц Віднер - директор з операційної підтримки, член Правління Райффайзен Інтернаціональ Банк Холдінг (РІ), рік народження 1953, освіта вища, спеціальність за освітою - магістр з бізнес адміністрування, загальний стаж роботи 29 років, стаж роботи на даній посаді шість місяців .

Контроль за фінансово-господарською діяльністю банку здійснює Ревізійна комісія.

Голова Ревізійної комісії - Олена Кутіна, рік народження 1960, освіта - вища економічна, кандидат економічних наук, загальний стаж роботи 18 років, затверджена Головою Ревізійної комісії 2.12.2005р. (протокол N 3б-35).

Органом, який здійснює оперативне керівництво поточною діяльністю банку є Правління.

Голова Правління - Лавренчук Володимир Миколайович, рік народження 1957, освіта - вища економічна, загальний стаж роботи 26 років, стаж роботи на цій посаді 5 місяців.

Члени Правління:

Заступник Голови Правління - Волох Ігор Олегович, рік народження 1967, освіта - вища економічна, загальний стаж роботи 16 років, стаж роботи на цій посаді 4 місяці;

Заступник Голови Правління - Зіхерт Райнер Марія, рік народження 1965, овіта - вища економічна, загальний стаж роботи 14 років, стаж роботи на цій посаді 4 місяці;

Заступник Голови Правління - Бьош Герхард, рік народження 1957, освіта - вища економічна, загальний стаж роботи 20 років, стаж роботи на цій посаді півмісяця;

Заступник Голови Правління - Шелудько Григорій Павлович, рік народження 1941, освіта - вища юридична, загальний стаж роботи 45 років, стаж роботи на цій посаді 10 років;

Заступник Голови Правління - Горбачов Віктор Михайлович, рік народження 1960, освіта - вища економічна, загальний стаж роботи 19 років, стаж роботи на цій посаді 5 місяців.

Головний бухгалтер - Макаренко Людмила Олексіївна, рік народження 1961, освіта - вища економічна, загальний стаж роботи 22 роки, стаж роботи на цій посаді 2 місяці.

Перелік засновників:

НАСК "Оранта" - володіє 102469 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 10246,9 грн.

Фірма "Торговий дім"- володіє 2458 простими іменними акціями АППБ"Аваль" на суму 245,8 грн.

ТОВ "А-400" - володіє 2150 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 215,0 грн.

МП "Форфейтінг"- володіє 2049 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 204,9 грн.

МП "Баланс" - володіє 2049 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 204,9 грн.

НВФ "Астег" - володіє 204 простими іменними акціями АППБ "Аваль" на суму 20,4 грн.

РГ "Молодь України" - володіє 61 простою іменною акцією АППБ "Аваль" на суму 6,1 грн.

Пенсійний фонд України - на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Акціонерний банк "ІНКО"- на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

МП "Марс"- на даний час акціями АППБ"Аваль" не володіє.

Українсько-американське СП "Автосім" - на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

МП "Оксамит" - на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Асоціація народної дипломатії України на даний час акціями АППБ "Аваль" не володіє.

Членам Правління Банку належить 932 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль", що становить приблизно 0,01% від загальної кількості випущених акцій.

Відомостей про середню заробітну плату членів виконавчого органу не надається.

Перелік осіб, частки яких у статутному капіталі банку перевищують 5%: "Райффайзен Інтернешнл Банк-Холдінг АГ"- 95,32%.

Опис ділової діяльності емітента.

Основа політики банку - надійність і прибутковість. Основною метою банку є отримання прибутку в інтересах банку та його акціонерів. Стратегічна мета банку - вийти на якісно новий рівень обслуговування клієнтів: бути респектабельним в очах корпоративних клієнтів, "домашнім" для приватного вкладника, визнаним авторитетом на міжнародному рівні.

Предметом діяльності банку є виконання банківських та інших операцій згідно з наданими Національним банком України ліцензіями та дозволами.

АППБ "Аваль" має Ліцензію Національного банку України (№ 10 від 03.12.2001р.) і Дозвіл на право здійснення операцій, визначених пунктами 1-4 частини другої та частиною четвертою статті 47 Закону України "Про банки і банківську діяльність". Банк здійснює комплексне розрахунково-касове та кредитне обслуговування (у національній та іноземній валютах) юридичних осіб різних форм власності та громадян, виконує операції з державними та корпоративними цінними паперами, залучає кошти фізичних і юридичних осіб, впроваджує систему розрахунків за допомогою магнітних карток, проводить операції з валютними цінностями та має широку мережу кореспондентських відносин з 262 банками ближнього та дальнього зарубіжжя.

АППБ "Аваль" розвивається як роздрібний універсальний банк з потужною корпоративною вертикаллю, здатною ефективно обслуговувати підприємства великого, малого та середнього бізнесу.

Банк здійснює забезпечення готівкою під виплати по чеках клієнтів, пенсії, платіжних картках через банкомати і відділення та по переказних операціях.

АППБ "Аваль" має Ліцензію (серія АБ № 113069 від 19.10.04р.) Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів:

- діяльності по випуску та обігу цінних паперів;
- депозитарної діяльності зберігача цінних паперів.

Строк дії ліцензії с 19.10.2004р. по 19.10.2007 р.

Банк "Аваль" входить до банківської холдингової групи Райффайзен Інтернешнл Бенк-Холдинг АГ (на сьогодні ця група володіє 95,32 % акцій банку) і є одним із найбільших банків у нашій країні. "Аваль" посідає перше місце серед усіх банків України за розміром статутного капіталу і входить у десятку найбільш капіталізованих підприємств України. Сукупний капітал банку постійно збільшується і станом на 31.03.2006 року становив 1 888,6 млн.грн, в т.ч. статутний капітал 1 500 млн.грн.

Чисті активи банку на 31.03.2006 року становили 18 664,6 млн.грн. у т.ч. кредитний портфель клієнтів банку 14 191,8 млн.грн.

За результатами 1 кварталу 2006 року прибуток банку до оподатковування становив 49 млн.грн. Загальний баланс банку, а також головні показники доходів і витрат банку залишилися стабільними. У порівнянні з попереднім звітним періодом зменшилися загальні операційні витрати та витрати на відрахування в резерви, що покращило співвідношення витрат і доходів.

Банк займає провідні позиції на ринку фінансових послуг. Послугами банку користуються більш ніж 3,5 млн. клієнтів. Банк має прямі кореспондентські відносини з найбільшими банками в усіх регіонах Світу, зокрема: Європі, США, країнах СНД. Регіональна мережа банку "Аваль" в Україні включає 1400 структурних підрозділи, переважна більшість яких є повнофункціональними банківськими установами, що надають клієнтам повний перелік банківських послуг на найвищому рівні.

Головним напрямком діяльності банку "Аваль" є робота з населенням. Станом на 31.03.2006 року кошти населення складали 9 177,7 млн.грн., що становить близько 50% чистих зобов'язань банку.

Стратегічним позиціонуванням банку "Аваль" на ринку є подальше розширення та вдосконалення сегменту роздрібного бізнесу, зростання клієнтської бази за рахунок збільшення кількості та якості послуг по обслуговуванню населення, використання особливостей регіонального представництва банку для входження в регіони з вищими показниками процентної маржі.

У найближчих планах банку значної інвестиційної діяльності не передбачається.

Високоякісне оперативне обслуговування клієнтів банку по всій Україні забезпечується власними мережами наземного цифрового та супутникового зв'язку, системою електронного обігу, використанням передових банківських та інформаційних технологій у бізнес-процесах банку. На стадії впровадження знаходиться інтегрована система роздрібного бізнесу на основі програмного комплексу Bankmaster RS. Повномасштабне втілення цієї системи дозволить значно прискорити обслуговування клієнтів та забезпечити їм можливість користування банківськими продуктами у будь-якому підрозділі банку, незалежно від того, в якому з них було відкрито рахунок.

Агентство Moody's присвоїло банку "Аваль" довгостроковий рейтинг В2 та короткостроковий рейтинг Not-Prime для депозитів в іноземній валюті, а також D-рейтинг фінансової стабільності (РФС). Усі рейтинги мають стабільний прогноз. Найвпливовішими факторами ризику в діяльності банку залишаються зовнішні ризики.

Європейський банк реконструкції і розвитку визнав "Аваль" одним із найактивніших банків у регіоні Південно-Східної Європи та країн колишнього СРСР у межах програми сприяння торгівлі (TFP). Загальний обсяг ресурсів, залучених банком "Аваль" в 2005 р. у міжнародних фінансових організацій та іноземних банків, перевищив 500 млн. дол. США, що стало найбільшим показником серед українських банків. У минулому році "Аваль" став першим серед українських банків, що отримав від трьох міжнародних інвестиційних фондів гривневі кошти для розміщення на депозитах на загальну суму більш ніж 910 млн. грн. У складі групи Райффайзен Інтернешнл Бенк-Холдинг АГ "Аваль" отримав додаткові переваги у виході на фінансові ринки країн Європи та колишнього СРСР, що дозволить у майбутньому банку збільшити обсяг співробітництва Банку з міжнародними фінансовими установами.

До складу системи банку входять наступні структурні одиниці і підрозділи:

- Центральний офіс;
- 26 обласних регіональних дирекцій та філіалів;
- 8 філіалів;
- 1376 відділень.

Банк "Аваль" є учасником наступних асоціацій:

ВАТ "Українська фондова біржа", Українська Міжбанківська Валютна Біржа, ВАТ "Міжрегіональний Фондовий Союз", Перша Фондова Торговельна Система, "Товарна Біржа агропромислового комплексу центральних областей України", ЗАТ "Кримська фондова біржа", Кримська валютна біржа, Асоціація Українських банків і не є учасником холдингових компаній, концернів.

АППБ "Аваль" володіє часткою більше ніж 10% статутного фонду в наступних компаніях:

ТОВ "Монтекс" АППБ "Аваль" володіє 10% статутного капіталу компанії.
ВАТ "Луцька взуттєва фабрика" володіє 13,34% статутного капіталу компанії.
ВАТ "Чернігівавтодеталь" володіє 15,40% статутного капіталу компанії.
ВАТ "Рекламний комбінат" володіє 18,10% статутного капіталу компанії.
ЗАТ "Оцетно-дріжжовий завод" володіє 33,84% статутного капіталу компанії.
ЗАТ "Черкаситара" володіє 34,60% статутного капіталу компанії.
ЗАТ "Інфонет" володіє 40,00% статутного капіталу компанії.
ЗАТ "Ніжинське пиво" володіє 55,53% статутного капіталу компанії.
ВАТ "Трансавтосервіс" володіє 69,70% статутного капіталу компанії.
ЗАТ "Перша національна миловарна компанія" володіє 75,00% статутного капіталу компанії.
Консорціум "Еталком" володіє 77,00% статутного капіталу компанії.
ЗАТ "ВО "Лани України" володіє 89,75% статутного капіталу компанії.
ЗАТ "Аваль-Інвест" володіє 99,00% статутного капіталу компанії.

Фактори ризику у діловій діяльності банку:

- невизначеність політико-економічної ситуації в Україні;
- зниження потенційної "привабливості" банку для великих підприємств;
- зростання конкуренції, вихід на вітчизняний ринок іноземних банків;
- висока капіталоємкість подальшого розвитку банку.

Перевірку фінансово-господарської діяльності банку у 2005 році здійснювала - Аудиторська фірма "Баланс" (Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності № 0061, видане Рішенням Аудиторської палати України від 30.03.01р. №100), місцезнаходження Аудиторської фірми: м.Київ, Чоколівський бул.13, офіс 322, тел./факс 243-73-54.

Перевірку фінансово-господарської діяльності банку у першому кварталі 2006 року здійснювала - Аудиторська фірма "АПіК" (Свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів аудиторської діяльності №0084, видане Рішенням Аудиторської палати України від 26.01.2001р. №98), місцезнаходження Аудиторської фірми: м. Київ, вул.. Донецька, 37/19, тел/факс: 501-59-34.

Дані про попередні емісії цінних паперів

Перша емісія простих іменних акцій - в обсязі 10 000 тисяч штук на загальну суму 1 000 грн., була розміщена серед засновників банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 32/1/92 від 14.09.92р. видане Міністерством фінансів України.

Друга емісія простих іменних акцій - в обсязі 40 000 штук на загальну суму 4 000 грн, була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 79/1/93 від 21.06.93р. видане Міністерством фінансів України.

Третя емісія простих іменних акцій - в обсязі 452 000 штук на загальну суму 45 200 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 155/1/94 від 26.04.94р. видане Міністерством фінансів України.

Четверта емісія простих іменних акцій - в обсязі 17 949 643 штук на загальну суму 1 794 964,3 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 162/1/95 від 17.04.95р. видане Міністерством фінансів України.

П'ята емісія простих іменних акцій - в обсязі 88 780 238 штук на загальну суму 8 878 023,8 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 85/1/96 від 13.02.96р. видане Міністерством фінансів України.

Шоста емісія простих іменних акцій - в обсязі 86 750 187 штук на загальну суму 8 675 018,7 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №275/1/96 від 26.12.96р. видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Сьома емісія простих іменних акцій - в обсязі 152 756 665 штук на загальну суму 15 275 666,5 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції банку. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів №146/1/98 від 02.04.98р. видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Восьма емісія простих іменних акцій банку - в обсязі 103 261 267 штук на загальну суму 10 326 126,7 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку №72/1/99 від 04.03.99р. на загальну суму 45 000 000 грн., що складає 450 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дев'ята емісія простих іменних акцій банку - в обсязі 180 000 000 штук на загальну суму 18 000 000 грн., була розміщена серед акціонерів за рахунок дивідендів за підсумками роботи банку у 1998 році. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 272/1/99 від 07.07.99р. на загальну суму 63 000 000 грн., що складає 630 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Десята емісія простих іменних акцій - в обсязі 170 000 000 штук на загальну суму 17 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 133/1/00 від 23.03.00р. на загальну суму 80 000 000 грн., що складає 800 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Одинадцята емісія простих іменних акцій банку - в обсязі 240 000 000 штук на загальну суму 24 000 000 грн., була розміщена серед акціонерів за рахунок дивідендів за підсумками роботи банку у 1999 році. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 380/1/00 від 26.07.00р. на загальну суму 104 000 000 грн., що складає 1 040 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дванадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 160 000 000 штук на загальну суму 16 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 118/1/01 від 07.03.01р. на загальну суму 120 000 000 грн., що складає 1 200 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Тринадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 400 000 000 штук на загальну суму 40 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 292/1/01 від 02.07.01р. на загальну суму 160 000 000 грн., що складає 1 600 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Чотирнадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 500 000 000 штук на загальну суму 50 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 541/1/01 від 01.11.01р. на загальну суму 210 000 000 грн., що складає 2 100 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

П'ятнадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 605 000 000 штук на загальну суму 60 500 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 132/1/02 від 14.03.02р. на загальну суму 270 500 000 грн., що складає 2 705 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Шістнадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 500 000 000 штук на загальну суму 50 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 290/1/02 від 27.06.02р. на загальну суму 320 500 000 грн., що складає 3 205 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Сімнадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 210 000 000 штук на загальну суму 21 000 000 грн., розміщена шляхом обміну акцій АППБ "Аваль" на акції АБ "Еталон" , який реорганізовано шляхом приєднання до АППБ "Аваль". Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку №481/1/02 від 07.10.02р. на загальну суму 341 500 000 грн., що складає 3 415 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Вісімнадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 1 585 000 000 штук на загальну суму 158 500 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 676/1/02 від 27.12.02р. на загальну суму 500 000 000 грн., що складає 5 000 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Дев'ятнадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 3 000 000 000 штук на загальну суму 300 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 594/1/03 від 28.11.03р. на загальну суму 800 000 000 грн., що складає 8 000 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Двадцята емісія простих іменних акцій - в обсязі 1 950 000 000 штук на загальну суму 195 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 353/1/04 від 30.06.04р. на загальну суму 955 000 000 грн., що складає 9 950 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Перша емісія привілейованих акцій - в обсязі 50 000 000 штук на загальну суму 5 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 354/1/04 від 30.06.04р. на загальну суму 5 000 000 грн., що складає 50 000 000 штук привілейованих акцій АППБ "Аваль".

Двадцята перша емісія простих іменних акцій - в обсязі 5 000 000 000 штук на загальну суму 500 000 000 грн., була розміщена шляхом відкритої підписки на акції. Банк отримав Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 449/1/05 від 11.10.05р. на загальну суму 1 495 000 000 грн., що складає 14 950 000 000 штук простих іменних акцій АППБ "Аваль".

Всі випущені акції АППБ "Аваль" мають рівну номінальну вартість 10 (десять) копійок кожна.

Банк здійснив відкритий випуск облігацій (Серії А) в обсязі 80 000 000 грн. номінальною вартістю 1000 грн. Свідоцтво про реєстрацію випуску облігацій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку № 94/2/03 від 04.07.03р. 21 лютого 2005 року Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку скасувала реєстрацію випуску облігацій акціонерного поштово-пенсійного банку "Аваль" (Рішення № 36-С-О).

Дані про емісію цінних паперів.

Рішення про збільшення Статутного капіталу на 600 000 000 (шістсот мільйонів) грн. шляхом випуску 6 000 000 000 (шість мільярдів) штук простих іменних акцій двадцять другої емісії прийнято Загальними Зборами акціонерів АППБ "Аваль" загальною кількістю - 14 362 719 740 голосів, що становить 96,19% від загальної кількості голосів 96,66% присутніх на Зборах які мали право голосувати (Протокол № 3б-37 від 08.06.2006р.). Відповідно до чинного законодавства визначення кворуму та голосування на Загальних Зборах акціонерів провадилося без урахування викуплених банком простих іменних акцій в кількості 19 224 913 штук. Голосування на Зборах проводилось за принципом одна акція - один голос.

Мета випуску акцій банку - збільшення статутного капіталу АППБ "Аваль", що дасть можливість підвищити фінансову стабільність і забезпечити подальший розвиток банку. Кошти, отримані внаслідок емісії акцій, в розмірі 70% від загальної суми випуску акцій планується спрямувати на кредитування фізичних і юридичних осіб решта на підтримання поточної ліквідності банку і модернізацію мережі банку.

Загальний обсяг випуску акцій становить 600 000 000 (Шістсот мільйонів) гривень. При цьому здісню́ється випуск 6 000 000 000 (шість мільярдів) штук простих іменних акцій серії "G", номінальною вартістю 0,10 гривень кожна, за номерами: від N 0 000 000 001 по N 6 000 000 000.

Акції випускаються в документарній формі без встановленого терміну обігу. Банк не проводить випуск акцій на пред'явника.

Запланований курс акції простих іменних серії "G" становить 0,10 гривень. Банк проводить первинне розміщення акцій нового випуску самостійно не користуючись послугами торговців цінними паперами.

Прості іменні акції АППБ "Аваль" прийняті до лістингу на Українській міжбанківській валютній біржі (Протокол засідання Котирувальної комісії УМВБ № 27 від 25.05.99р.).

Торги по простих іменних акціях Банку в данний час проводяться в Першій Фондовій Торгівельній Системі .

Строк підписки на прості іменні акції серії "G" встановлюється з 04.07.06р. по 21.07.06р.

В разі дострокового досягнення запланованого обсягу підписки, але не раніше ніж 16 днів з її початку, рішення про дострокове закінчення підписки приймається Спостережною Радою банку з послідуючим затвердженням Загальними Зборами акціонерів банку обсягу емісії простих іменних акції серії "G". Перевищення загального обсягу підписки не допускається.

Підписка на акції здійснюється в два етапи:

Термін першого етапу підписки з 04.07.06р. по 18.07.06р.

На першому етапі підписки реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій банку на прості іменні акції серії **"G"** у кількості пропорційній їх частці у статутному капіталі банку на дату початку проведення першого етапу підписки на акції.

Термін другого етапу підписки з 19.07.06р. по 21.07.06р.

З дня наступного за днем закінчення першого етапу, на вимогу акціонера або іншого інвестора банк надає інформацію про кількість акцій, на які здійснена підписка на першому етапі. Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки, не розглядаються.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання простих іменних акції серії **"G"** та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на які акціонер реалізує своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій, користуються також акціонери банку.

ЕМІСІЇ БАНКУ "АВАЛЬ"

Підписка на акції на першому і другому етапах проводиться за адресою: м.Київ, бул. Лесі Українки, 28-а.

Власниками акцій можуть бути юридичні та фізичні особи.

Юридичні особи для придбання акцій банку можуть використовувати власні кошти, що залишились після сплати податків та процентів за банківський кредит. При цьому юридичні особи повинні надати в банк бухгалтерську та фінансову звітність станом на перше число місяця, в якому здійснюється платіж за акції і інші документи, необхідні для реєстрації їх як акціонерів згідно вимог чинного законодавства України.

Фізичні особи, які бажають придбати акції банку, повинні мати при собі паспорт та довідку про присвоєння їм ідентифікаційного коду. У випадку придбання акцій на суму, що перевищує 80 000 (вісімдесят тисяч) гривень, фізичні особи зобов`язані надати в банк довідку податкової інспекції про джерела походження коштів, що спрямовуються на придбання акцій.

Підписка на акції здійснюється шляхом подання зацікавленою особою заяви на придбання акцій банку, укладенням договору між покупцем і банком та сплатою покупцем не меньше 10 відсотків вартості заявлених акцій на дату укладання договору. Після виконання покупцем вищенаведених умов, банк видає йому письмове зобов`язання про продаж відповідної кількості акцій. Покупець зобов`язаний сплатити не менше 30 відсотків від вартості заявлених акцій до дня проведення Загальних Зборів акціонерів банку по затвердженню результатів підписки. На підтвердження внеску банк видає тимчасове свідоцтво.

Оплата простих іменних акцій проводиться безготівковими і готівковими коштами на рахунок в АППБ "Аваль" № 3630343 МФО 300335, код ЄДРПОУ 14305909.

Повну вартість акцій покупці зобов`язані сплатити не пізніше року після реєстрації змін до Статуту АППБ "Аваль" пов`язаних із збільшенням статутного капіталу.

У відповідності із діючим законодавством України, після повної сплати вартості акцій та реєстрації випуску акцій, незалежний реєстратор, який веде реєстр акціонерів АППБ "Аваль" в шестимісячний термін видає покупцю Сертифікат на сумарну кількість належних йому акцій по кожному типу акцій окремо: простих іменних і привілейованих.

У випадку недосягнення запланованого рівня підписки на акції, рішення про затвердження результатів підписки, приймається Загальними Зборами акціонерів банку.

У голосуванні про затвердження результатів підписки на додатково випущені акції беруть участь і особи, які підписались на прості іменні акції серії **"G"**.

Власники простих іменних акцій АППБ "Аваль" мають право:

- брати участь в управлінні справами банку особисто, або через своїх уповноважених представників;
- брати участь у розподілі прибутку банку та одержувати його частку (дивіденди);
- на першочергове придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній частці власника у статутному капіталі на дату початку першого етапу підписки на акції;
- вийти в установленому порядку із складу акціонерів банку;
- одержувати інформацію про діяльність банку;
- самостійно розпоряджатися акціями, які належать їм на праві власності: продавати, передавати, дарувати, заповідати, заставляти акції з обов'язковою реєстрацією змін у реєстратора та повідомленням про це банку;
- на отримання, в разі ліквідації банку, грошових коштів, включаючи виручку від розпродажу майна Банку при його ліквідації, що залишаться після розрахунків по оплаті праці осіб, які працюють на умовах найму та виконання зобов'язань перед бюджетом, банками, власниками облігацій, які випустив банк та іншими кредиторами, в розмірі, пропорційному вартості належних їм акцій у шестимісячний строк після опублікування інформації про ліквідацію банку.

Власники привілейованих акцій АППБ "Аваль" мають право:

- гарантовано отримувати прибуток у вигляді дивідендів;
- вийти в установленому порядку із складу акціонерів банку;
- одержувати інформацію про діяльність банку;
- самостійно розпоряджатися акціями, які належать їм на праві власності: продавати, передавати, дарувати, заповідати, заставляти акції з обов'язковою реєстрацією змін у реєстратора та повідомленням про це банку;
- на отримання, в разі ліквідації банку, грошових коштів, включаючи виручку від розпродажу майна Банку при його ліквідації, що залишаться після розрахунків по оплаті праці осіб, які працюють на умовах найму та виконання зобов'язань перед бюджетом, банками, власниками облігацій, які випустив банк та іншими кредиторами, в розмірі, пропорційному вартості належних їм акцій у шестимісячний строк після опублікування інформації про ліквідацію банку.

Привілейовані акції АППБ "Аваль" не надають право голосу їх власнику і право на участь в управлінні банком особисто, або через своїх уповноважених представників.

Дивіденди, як частка прибутку банку, розподіляються серед акціонерів пропорційно до кількості акцій, які знаходяться в їх власності на початок строку виплати дивідендів.

Рішення про виплату дивідендів приймається Загальними Зборами акціонерів банку за підсумками роботи банку у звітному році. Виплата дивідендів здійснюється за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні банку після сплати встановлених законодавством податків та формування резервного фонду.

Банк починає виплачувати дивіденди через 70 календарних днів після прийняття рішення про це Загальними Зборами акціонерів банку, на умовах, затверджених рішенням Загальних Зборів акціонерів банку. Виплата здійснюється протягом шести місяців, якщо інше не обумовлено рішенням Загальних Зборів акціонерів банку. Після закінчення цього строку неотримані акціонерами дивіденди депонуються банком. Виплата депонованих дивідендів здійснюється за вимогою акціонерів.

Виплата здійснюється шляхом перерахування відповідної суми на рахунок акціонера, або готівкою з каси банку. Виплата акціонерам - фізисним особам здійснюється через систему платежів "Аваль-Експрес". Депонування дивідендів проводиться за адресою: м.Київ, бул. Лесі Українки, 28-а.

Виплата дивідендів по привілейованим акціям провадиться у розмірі 14 відсотків номінальної вартості акції, незалежно від розміру одержаного банком прибутку у відповідному році. У тому разі коли прибуток відповідного року є недостатнім, виплата дивідендів по привілейованих акціях провадиться за рахунок резервного фонду.

У випадку якщо розмір дивідендів, що будуть виплачуватися акціонерам по простих іменних акціях буде перевищувати розмір дивідендів по привілейованих акціях, власникам останніх може провадиться доплати до розміру дивідендів,виплачених іншим акціонерам.

При відмові банку від випуску акцій, залучені кошти повертаються акціонерам не пізніше ніж через 30 днів з моменту прийняття Загальними Зборами акціонерів рішення про відмову від випуску акцій.

Після персонального поштового повідомлення і прийняття рішення про збільшення розміру статутного капіталу Загальними Зборами акціонерів АППБ "Аваль", які скликані відповідно до вимог ст.43 Закону України "Про господарські товариства", та реєстрації "Інформації про випуск акцій" в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку, інформація публікується в засобах преси Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України і офіційному виданні Фондової біржі. Підписка на акції починається не раніше ніж через 10 днів з дати публікації інформації про випуск акцій.

Не пізніше ніж через 15 днів після закінчення строку підписки на акції, банк надає в Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку звіт про наслідки підписки на акції для реєстрації.

АППБ "Аваль" зобов`язується залучені кошти від випуску акцій не використовувати для покриття збитків банку.

Даних про юридичних осіб, що гарантують надходження коштів від розміщення акцій, банк не має.

Реєстр акціонерів АППБ "Аваль" веде незалежний реєстратор ТОВ "Аваль-реєстратор", код ЄДРПОУ 30223408, Ліцензія Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку серія АА № 241400 від 19.10.2001р.
Місцезнаходження: 04116, Київ, вул.Маршала Рибалко, 10/8, тел.\ факс 252-94-35.

Заяви осіб, що засвідчили інформацію про емісію акцій своїми підписами та печатками щодо достовірності відомостей, які в ній містяться.

За достовірність інформації про емісію акцій банку відповідають
резидент Лавренчук Володимир Миколайович - Голова Правління АППБ "Аваль",
резидент Макаренко Людмила Олексіївна - Головний бухгалтер АППБ "Аваль",

за достовірність щодо фінансової звітності за 2005 рік відповідає -
резидент Зубик Сергій Петрович - аудитор Аудиторської фірми "Баланс",

за достовірність щодо фінансової звітності за перший квартал 2006 року відповідає-
резидент Бернатович Тетяна Олександрівна - Президент Аудиторської фірми "АПІК".

Голова Правління
АППБ "Аваль" В.М. Лавренчук

Головний бухгалтер
АППБ "Аваль" Л.О. Макаренко

Засвідчую:

Аудитор Аудиторської фірми "Баланс" С.П.Зубик
(Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності № 0061,
видане Рішенням Аудиторської палати України від 30.03.01р. №100).

Президент Аудиторської фірми "АПІК" Т.О.Бернатович
(Свідоцтво про внесення в Реєстр аудиторської діяльності
№ 0084, видане Рішенням Аудиторської палати України від 26.01.2001р. №98).

Баланс АППБ "Аваль" станом на кінець дня 31 грудня 2005 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	2005 рік	2004 рік
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	3 232 071	1 058 608
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	750 000	67
3	Кошти в інших банках	1 597 364	909 941
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	2 925	2 000
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	174 828	322 284
6	Кредити та заборгованість клієнтів	12 145 297	8 081 421
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	3 953	5 835
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	25 620	35 132
9	Основні засоби та нематеріальні активи	952 761	920 483
10	Нараховані доходи до отримання	42 235	19 338
11	Відстрочений податковий актив	0	0
12	Інші активи	331 720	504 335
13	Усього активів	19 258 774	11 859 444
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
14	Кошти банків:	1 693 258	1 690 895
14.1.	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	46 026	637 822
15	Кошти клієнтів	15 166 803	8 550 497
16	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
17	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	491
18	Нараховані витрати до сплати	191 226	65 303
19	Відстрочені податкові зобов'язання	16 587	11 587
20	Інші зобов'язання	445 354	237 459
21	Усього зобов'язань	17 513 228	10 556 232
	Власний капітал		
22	Статутний капітал	1 499 997	1 000 000
23	Капіталізовані дивіденди	0	0
24	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	(27 189)	(24 273)
25	Емісійні різниці	0	2 508
26	Резерви та інші фонди банку	48 376	102 054
27	Резерви переоцінки, у тому числі:	191 151	198 737
27.1.	Резерви переоцінки необоротних активів	191 130	198 717
27.2.	Резерви переоцінки цінних паперів	21	20
28	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років	13 967	5 938
29	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	19 244	18 248
30	Усього власного капіталу	1 745 546	1 303 212
31	Усього пасивів	19 258 774	11 859 444

Звіт про фінансові результати АППБ "АВАЛЬ" станом на кінець дня 31 грудня 2005 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	2005 рік	2004 рік
1	2	3	4
1.	Чистий процентний дохід	850 416	530 040
1.1.	Процентний дохід	1 734 320	1 222 360
1.2.	Процентні витрати	(883 904)	(692 320)
2.	Чистий комісійний дохід	630 841	620 210
2.1.	Комісійний дохід	699 635	671 834
2.2.	Комісійні витрати	(68 794)	(51 624)
3.	Торговельний дохід	157 490	116 102
4.	Дохід у вигляді дивідендів	0	7
5.	Дохід від участі в капіталі	499	65
6.	Інший дохід	19 276	14 445
7.	Усього доходів	1 658 522	1 280 869
8.	Загальні адміністративні витрати	(363 225)	(342 979)
9.	Витрати на персонал	(533 986)	(406 018)
10.	Втрати від участі в капіталі	(2 901)	(675)
11.	Інші витрати	(440 015)	(353 880)
12.	Прибуток від операцій	318 395	177 317
13.	Чисті витрати на формування резервів	(259 635)	(150 981)
14.	Прибуток до оподаткування	58 760	26 336
15.	Витрати на податок на прибуток	(39 516)	(8 088)
16.	Прибуток після оподаткування	19 244	18 248
17.	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,0017	0,0021
18.	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	0

Баланс АППБ "Аваль" станом на кінець дня 31 березня 2006 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Кошти в НБУ та готівкові кошти банку	1 597 396	3 232 070
2	Цінні папери, що рефінансуються НБУ	400 000	750 000
2.1.	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються НБУ	0	0
2.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
3.	Кошти в інших банках	1 747 415	1 598 729
3.1.	Резерви під заборгованість інших банків	(2 714)	(1 365)
3.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
4.	Цінні папери в торговому портфелі банку	2 171	2 924
5.	Цінні папери в портфелі банку на продаж	157 021	177 348
5.1.	Резерви під знецінення цінних паперів в портфелі банку на продаж	(2 687)	(2 519)
5.2.	Резерви у відсотках до активу	2	1
6.	Кредити, що надані:	14 141 963	12 729 718
6.1.	Юридичним особам	8 867 379	8 364 512
6.2.	Фізичним особам	5 274 584	4 365 206
6.3.	Резерви під заборгованість за кредитами	(640 052)	(584 421)
6.4.	Резерви у відсотках до активу	5	5
7.	Цінні папери, що утримуються до погашення	5 618	5 616
7.1.	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	(1 695)	(1 663)
7.2.	Резерви у відсотках до активу	30	30
8.	Інвестиції в асоційовані й дочірні кампанії	25 621	25 621
9.	Основні засоби	934 364	950 875
10.	Нематеріальні активи	1 717	1 886
11.	Нараховані доходи до отримання	77 863	65 325
11.1.	У т.ч. прострочені нараховані доходи	21 506	18 633
11.2.	У т.ч. сумнівні нараховані доходи	8 727	7 869
11.3.	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(25 756)	(23 090)
11.4.	Резерви у відсотках до активу	85	87
12.	Відстрочений податковий актив	0	0
13.	Інші активи	269 871	337 158
13.1.	Резерви під інші активи	(23 529)	(5 485)
13.2.	Резерви у відсотках до активу	18	5
14.	Довгострокові активи, призначені для продажу	39	47
14.1.	Резерви під зменшення корисності інвестицій в акціонерні та дочірні кампанії, що утримуються з метою продажу	0	0
14.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
15.	Усього активів	18 664 626	19 258 774
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
16.	Кошти банків	1 750 463	1 693 258
17.	Кошти юридичних осіб	4 939 681	5 915 133
18.	Кошти фізичних осіб	9 286 446	9 251 671
19.	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20.	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21.	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	205 022	191 226
22.	Відстрочені податкові зобов`язання	0	16 587
23.	Інші зобов`язання	594 382	445 354
24.	Усього зобов`язань	16 775 994	17 513 229
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25.	Статутний капітал	1 500 000	1 499 997
26.	Акції, що викуплені в акціонерів	(1 532)	(27 189)
27.	Емісійні різниці	69 466	0
28.	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	48 245	48 376
29.	Резерви переоцінки основних засобів , у тому числі:	191 018	191 130
29.1.	Резерви переоцінки нерухомості	185 885	185 886
29.2.	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30.	Резерви переоцінки цінних паперів	(928)	20
31.	Прибуток (збиток) минулих років	33 323	13 967
32.	Прибуток (збиток) поточного року	49 040	19 244
33.	Усього власного капіталу	1 888 632	1 745 545
34.	Усього пасивів	18 664 626	19 258 774

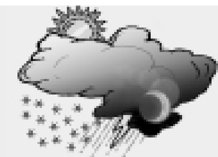
Звіт про фінансові результати АППБ "АВАЛЬ" станом на кінець дня 31 березня 2006 року

(тис.грн.)

		На звітну д	
		Поточного року	Попереднього фінансового року
1.	Чистий процентний дохід	245 494	175 303
1.1.	Процентний дохід	513 961	352 406
1.2.	Процентні витрати	(268 467)	(177 103)
2.	Чистий комісійний дохід	154 066	127 736
2.1.	Комісійний дохід	171 909	145 257
2.2.	Комісійні витрати	(17 843)	(17 521)
3.	Торговельний дохід	38 539	33 691
4.	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5.	Дохід від участі в капіталі	0	0
6.	Інший дохід	2 496	5 147
7.	Усього доходів	440 595	341 877
8.	Загальні адміністративні витрати	(104 228)	(82 986)
9.	Витрати на персонал	(148 707)	(115 262)
10.	Витрати від участі в капіталі	0	0
11.	Інші витрати	(48 603)	(103 967)
12.	Прибуток від операцій	139 057	39 662
13.	Чисті витрати на формування резервів	(89 983)	(35 216)
14.	Дохід/збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
15.	Прибуток до оподаткування	49 074	4 446
16.	Податок на прибуток	(34)	(790)
17.	Прибуток після оподаткування	49 040	3 656
18.	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
19.	Чистий прибуток/збиток банку	49 040	3 656

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 23 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 114 (3864)

24 червня у західних областях України очікується хмарна погода з проясненнями, часом дощ. На решті території мінлива хмарність, місцями короткочасні дощі, лише у південних областях переважно без опадів; температура вночі 15—20, вдень 25—30, у південній частині та східних областях місцями 31—35 градусів тепла. У столиці та області утримається мінлива хмарність. Уночі переважно без опадів, вдень подекуди короткочасний дощ, гроза. Температура вночі 15—20, вдень 25—30 градусів.

■ ЗРОБИ САМ

Намисто для вашої квартирки

Звичайну тюль у ванній чи на кухні можна незвичайно перетворити. Для цього вам знадобляться:

☞ різнобарвні невеликі мушлі (для ванни), скляні намистинки або пір'їнки (для кухні);

☞ тонка волосінь;

☞ клейовий пістолет (його можна купити в магазинах для шиття).

Приступимо до роботи. Відміряйте й відріжте шматок волосіні (майте на увазі, що волосінь має бути на сантиметрів 20—30 коротше за тюль).

Відступіть 10 сантиметрів (за цей край ви прикріплюватимете вашу підвіску) і починайте приклеювати мушлі (пір'їнки чи намистинки) до волосіні на відстані сантиметрів за 5—10. Останню приклейте аж на кінчику волосіні. Подібним чином виготовте інші підвіски (залежно від ширини ваших вікон таких підвісок може бути від 5 до потрібної вам кількості).

Тепер залишений на початку кінчик закріпіть до карниза. Намагайтеся, щоб ваші прикраси були різної довжини, але розвішуйте їх по тюлі на однаковій відстані.

І останнє: приклейте мушлі (намистинки, пір'їнки) до квіткових горщиків, а деякі акуратно «розкидайте» по поличках.

Надіслала Надія ПАТКЕВИЧ.

Харків.

■ УРОК ЕТИКЕТУ

Візитне знайомство

Розкажіть, будь ласка, для чого потрібні візитні картки і порадьте, як їх правильно вручати.

Ганна СЄДОВА.

Суми.

Розповідає менеджер приватного підприємства з виготовлення візитних карток Олексій ЖУРБЕНКО:

— Не можу точно сказати, чи етикетом диктується наявність візитної картки. Насамперед вона несе конкретну і потрібну інформацію про співрозмовника. Коли люди обмінюються візитками, вони дають зрозуміти, що готові до можливого подальшого співробітництва або збираються просто підтримувати стосунки.

Звичайно на стандартній візитці вказують прізвище, ім'я, по батькові, посаду, адресу фірми або підприємства, номер робочого телефону і факсу, електронну адресу.

Коли люди знайомляться, візитну картку першим вручає той, чия посада або статус у суспільстві нижче. Якщо партнери працюють на однакових або схожих посадах, то візитку має вручити першим молодший за віком. Якщо співрозмовники й у цьому рівні, не має значення, хто «представиться» першим.

Якщо ви приймаєте відвідувачів або клієнтів на роботі, то першим вручаєте візитну картку саме ви. Якщо вас приймають, то вам і вручають.

Візитки зазвичай вручають особисто. Але якщо з якоїсь причини ви цього зробити не можете, можна переслати її поштою. Тоді одержувач повинен буде так само поштою відправити свою. На знак поваги.

■ ЧИТАЧ — ЧИТАЧЕВІ

А за склом «живе» оранжерея

У мене вдома довгий час лежав старий круглий акваріум. Рибки якось не приживалися, а викинути було шкода. От і вирішила я влаштувати в ньому декоративний сад.

На дно акваріума я поклала невеликий шар гравію (близько 1 сантиметра), потім шар деревного вугілля і зверху — грунтову суміш на основі торфу (останній шар, щоправда, більше перших — сантиметрів 5). До речі, всі ці «наповнювачі» я придбала у звичайному квітковому магазині. Грунтову суміш ущільніть ватним тампоном, а зверху покладіть декоративні камінчики (але не дерево!).

☞ Перш ніж вибирати рослини для «саду», прочитайте добре про ті кліматичні умови, в яких кожна з них має перебувати. Адже для акваріума підійдуть в'юнкі рослини, що люблять тінь.

☞ Визначивши це, акуратно, як саджаєте в горщики, посадіть їх в акваріум. Полийте грунт, але намагайтеся рослини не турбувати.

☞ Пам'ятайте також, що грунт тут не варто підживлювати, адже всі потрібні речовини уже є в грунтовій суміші.

☞ Вчасно видаляйте пожовклі листки і зів'ялі квіти, інакше вони почнуть гнити.

☞ Якщо рослина не прижилася або занедужала, видаліть її з акваріума.

Надіслала Неллі РОЩЕНКО.

Дніпропетровськ.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Сервіруємо красиво і правильно

■ ХАЗЯЄЧКА

Мені 15 років. Дуже хочу навчитися красиво сервірувати стіл. Розкажіть, будь ласка, як це правильно робити.
Марічка ТЕРЕШКОВА.

Миколаїв.

☞ Перед тим, як сервірувати стіл, зверніть увагу на скатертину. Вона має бути добре випрасуваною і покривати весь стіл, звисаючи з боків на 20 сантиметрів. Якщо зустріч офіційна, скатертина повинна бути білою. Якщо дружній візит — допускається будь-який колір.

☞ Серветки мають бути і на основних тарілках кожного гостя, і поруч зі столовими приборами. Візьміть до уваги те, що колір серветок повинен гармоніювати з кольором скатертини.

☞ Посередині столу ставлять або основне блюдо, або невеликий букет (важливо, щоб квіти не закривали когось із гостей).

☞ Тарілки запрошених мають бути на відстані 70 сантиметрів один від одного. Тоді ніхто за столом під час їжі не буде заважати своєму сусіду.

☞ Розставляючи тарілки, стежте, щоб вони були по прямій лінії один від одного і «відступали» на 5 сантиметрів від краю столу. Спочатку ставлять мілку столову тарілку, на неї — закусочну. Праворуч від мілкої тарілки кладуть ложку для супу і ніж. Під час повної сервіровки ліворуч від ложки кладуть три ножі: ближче до ложки — ніж для закусок, далі — ніж для рибних страв і біля тарілки — ніж для м'ясних. У такому самому порядку, як і ножі, тільки ліворуч від тарілки кладуть відповідно три виделки (для закусок, рибних і м'ясних страв).

☞ Якщо ваша зустріч має дружній характер, то така кількість приборів — необов'язкова.

☞ Якщо ваш обід (вечеря) передбачає десерт, у цьому разі слід поставити десертну тарілку, праворуч від неї — десертний ніж, ліворуч — десертну виделку.

☞ Вино (крім шампанського) має стояти у відкупорених пляшках з очищеною від етикеток шийкою. Горілку краще подавати у графинах.

☞ Біля кожного гостя повинна стояти чарка для горілки, фужер для вина і висока склянка для безалкогольного напою. Якщо ви з гостями п'єте коньяк, має бути спеціальний келих.

☞ І пам'ятайте, що живі квіти — чудова прикраса будь-якого столу. Тільки підберіть їх так, щоб не було різкого запаху.

Їсти, щоб худнути

■ КРАСА І ЗДОРОВ'Я

Порадьте, які продукти спалюють жири і сприяють схудненню?
Марина КУХАРЧУК.

Хмельницький.

Розповідає Надія ТЕРТИШНА, дієтолог:

— Жири чудово спалюють грейпфрут і ананас. Ці фрукти знижують рівень інсуліну, тому і зникає бажання що-небудь з'їсти. Мабуть, ви помічали, що деякі люди з кожним прийомом їжі випивають склянку ананасового або грейпфрутового соку. Наприклад, якщо випивати півлітра одного із цих соків у день, то за два тижні вага може знизитися в середньому на два кілограми.

Сир, твердий нежирний сир, пісна риба, чай, перець, деякі крупи (гречка, пшоно) допоможуть вам правильно харчуватися і не набирати зайву вагу. А от яйця, молоко, свинина, м'ясо курки, дріжджова випічка, помідори і картопля тільки сприяють вашому «збільшенню».

Овочевий суп допоможе вгамувати голод, підживить організм вітамінами і... аж ніяк не позначиться на фігурі. Гіркий шоколад у невеликій кількості корисний для серцево-судинної системи. А яловичина містить білки і мінерали. Але вживати її треба з овочами.

■ ДРІБНІ ТУРБОТИ

Водойма із ванни

➤ Ідучи у відпустку, подбайте про кімнатні рослини. Заповніть поліетиленовий пакетик водою і проколіть у ньому маленький отвір. Пакетик покладіть у горщик отвором до землі. У такий спосіб під час вашої відсутності вода поступово витікатиме, зволожуючи при цьому грунт.

➤ Гумові присоски на мильницях згодом перестають триматися на стінах. Адже гума старіє і втрачає еластичність. Змажте присоски солідолом або іншою мінеральною олією, і вони вам ще послужать.

➤ Якщо вам важко відкрити скляну банку з кришкою, що закручується, переверніть банку й опустіть на кілька секунд у миску з гарячою водою. Після цього кришка легко зніметься.

➤ Із вкопаної в землю старої ванни виходить непогана декоративна водойма на дачі. Стінки і верхній край обкладіть природним каменем на цементному розчині, дно засипте піском і камінчиками. На дно водойми і довкола нього висадіть рослини.

Надіслав Олексій БУЙКО.

Донецьк.

■ ЧИСТОТА ТА ЗАТИШОК

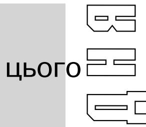
Сонечко у вікні

Затишок у будинку багато в чому залежить від чистоти вікон. Ще нещодавно наші мами і бабусі протирали вікна рідкою кашкою з води і крейди або мили розчином оцту (2 столові ложки на 1 л води), потім витирали дочиста газетним папером.

Зараз є багато різних засобів, що легко впораються із забрудненнями вікон. А мити їх бажано в нежарку і безвітряну погоду, бо в яскравий сонячний день і на вітрі скло сохне дуже швидко і на ньому після чищення можуть з'явитися райдужні розводи.

Перед чищенням і самі шибки, і рами, і підвіконня треба попередньо протерти сухою м'якою тканиною, щоб видалити з них пил. У разі потреби рами і підвіконня ретельно миють теплою водою з милом чи порошком, ні в якому разі не додаючи соди, бо та роз'їдає олійну фарбу.

Щоб вікна після чищення не так бруднилися і легше чистилися наступного разу, протріть чисті вікна ганчірочкою, зволоженою сумішшю з 3 частин води і 7 частин гліцерину з додаванням кількох крапель нашатирного спирту.

23 ЧЕРВНЯ

■ *1856. Не стало Павла Білецького-Носенка.*

■ *1894. Створено Міжнародний олімпійський комітет.*

■ *1917. Центральна рада проголосила автономію України.*

■ *1931. Народився кінорежисер Григорій Кохан («Ярослав Мудрий», «Народжена революцією»).*

■ *1956. Помер композитор і педагог Рейнгольд Глієр.*

■ *1961. Набув чинності договір 12 країн-учасниць про наукове використання Антарктиди.*

■ *1961. У Сіднеї (Австралія) помер диригент Микола Малько. З 1963-го в Копенгагені проводяться міжнародні конкурси диригентів ім. Малька.*

■ *1989. В Одесі відкрито пам'ятний знак на честь Анни Ахматової з нагоди її 100-річчя.*

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 112

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2345

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

